

عنه، ماه است که ود، یعنی امین‌السلطان با
قشون عثمانی بتوسط ارفع دوله بازیگاره توام دعوت
به خاک ایران شدند، این است که دولتیان در مقابل نجوازات
قشون عثمانی بک فوج سرماز و سوار فرسنده و
نجواهند فرستاد، روزنامه (ولز) درین موضوع
بموجب ذیل می‌نویسد

یکی از خواص مسائل سیاسیه امروزه دنیا
نجوازت عثمانی در خاک ایران و عدم هیچگوئه مذکوره
ابوالیان است، چه حال عثمانی بر احدی پوشیده نبست،
که از سایه خود در هر من است، و این قدر قدرت
ندارد که داخله خود را امن نگاهدارد، و رعایت
خواش و اکه از فشار استبداد سریا غیکری ذده
آرام دهد، و خرائی مالیه او هرگز اجازه نیدهد
که در مقامه با یکی از شیوخ رهایی خود بک فوج
سرماز حرکت دهد، ولی ما کمال اطمینان بدون میوه
خوف و هراسی بک مشت قشون خارج از مشق ایلان
را برداشت بدأخته ایران پیش معروض، و این ملاحظات
ها را بجبور تصدیق آراء بعضی از سیاست‌بیون می‌
نمایند که میگویند دولت عثمانی رهای مطمئن بعدم مدفعه
میباشد، و حصوصاً مسئله (ساوی بلاغ) نیکواین نکته را
آنکار داشت، و نخایه (اوی بلاغ) هم از اعتراضات
سفرای ووس و انگلیس بود، نه جلوگیری ایرانی و حق
شناسی عثمانی،

برهم خود را کیمیون نیز یکی از تذکیره بازیگاره
است چه رای عثمانی هرچیز فسان دارد، فعلاً قطمه و بیچی
از خاک وطن عزیز مارا تصاحب نموده، کسی هم نیست که
بگوید جرا، بعض اینکه نوجه مارا ازین تصرفات منصرف
دارد برهم خود را کیمیون را پیش الداخته، که جنجال
ما پاین طرف رجوع نماید، پس از روزی چند خواهیم
بدد که قشون عثمانی باز بنای زیادی را نهاده باز ماهی
شروع بداد و فرباد خواهیم گذارد، بجدد گفتگوی
کیمیون در میان خواهد آمد تا مدعی بر مصیبت‌های تازه
بگذرد و وقت رفته از عظمت آن کاسته شود، کما اینکه
بیوان سیاست آشناشند میدانند چه هر چیز میکنیم، و
عثمانیها در چه خط سیر دارند میکنند

وکلا میفرمایند دولت با ملت متعهد شده ولی من
غایتوانم تصدیق کنم، عقیده بندی این است که وفق

درباره این میداشتم بن همام والان به راج نیافت و جالان
مقتول و محروم، و سوانح اسرار و دستگیر نمیشدند،
اگر از هر یک از طایف متفرقه در خاک فارس
وکله میداشتم هرگز سرق و مطاع الطلاق اینهمه
خاک شیواز را هرج و مرچ نمیکردند،

اگر روز اول از ایل بخباری وکل میدعواستم
اصفهان و کاهای طرق، شروع آن سامان اینهمه
درهم و برم نمیشدند، و هکذا جبط بیدار است،
اکنون اگر واقعاً در صدد صلاح ملک و ملت
هستیم اولاً باید قوای صحیح اسلامیه هنرات را طبع
کرده در جمیع افطار از مده، و بلوک در میان همه
افراد رعیت از مالک و علوک نثار دهیم،
تا این رنام ایامیست با کمال امتنان و کلام بجهات
ملی دعوت کنیم، هر وضع که میتوهم مضا فشون
ملو و مستق احباری را از دولت خواهیم آنوقت به غزوه
گلایت مفسدۀ روحانیین و قوه مافدۀ ایامیات غبیر داخله
وا بطور دفعه اصلاح کرد، درین دولت سائزه نام
بلند ایران را عاده دهیم

سلطان ناصر ایران شلوده را طوری نیخسته اند،
که روزی حکومت صراف هرب قادر بر خروج رفته
خود از رقبه اطاعت ایران باشد، با همسایه شهابی بخیال
تمیزیه اتفاق، با همسایه جنوبی غلکر بعض افة استان
افتند، آنکه ما هبیج توه نداشته باشیم هرچیز مشعر
نداشته باشیم مسئله دیگر است، بناءه همین بخدا از صدقیق
اداره ادرک، اشاعه کار ایران نصیبی بکرید، و حواس
بعضی از کلام علم محترم ما را بطرف مصروف نکنند،
و آن بزرگزاران را بخیال خود واگذارند، یعنی این
بجند گله معرفه الحیره بهمین زودیها بر همه کس
آنکار خواهد شد

ایران و عثمانی

پوشیده نیوی که عثمانی در مسئله سرحدی گفتگوی
کیمیون را اسباب پیش رفت، متساقد خود قرار
داده، و امدا سری بحساب نداشته و ندارد، جنایجه
میبعده ما نخوا، ذجنایب احتشام‌السلطنه را در موصل باشیم
کیمیون مطلع داشتند، عثمانی بدهد و داشته بخاک ایران
نجاوز کرده و میکنند، نه از روی سهو و لطفا، کیمیون
برای رفع اشتباه است، دفع نجاوزات را قشون و نوب
کروب باید بکنند نه کیمیون

و هم خود ره دیگر نهای ارفع دوله دو اسلام پول هیج
لزوم ندود

سپس گر ملت در قوهٔ بازوی خود فعلی نه قولی
می‌بیند بشرق است اشکر خصم را عقب اشاند نعم المطلوب
و بدون تأمل با بد اندام شود و اگر بدون رو در بایسق
در قوهٔ خود فعلاً هی بند و رسماً رجوع بمحکمیت
لامی هارد و ضمناً هم نا فصلهٔ حکمیت مدارک دفع
دیده که گر از عهای نهی صرکشی را گذارد با شلاق
سپاست اورا و ایم

در مسئله مقدویا و قرب عهای خود را در فشار عظیم
خواهد دید و حملی رکرده خود پشمahan خواهد گردید
در آن موقع ما نباید مستعد تلافی شده باقی حقوق
خود را حاصل نهائیم علاوه بر دفع دشمن از سرحد خود
ایرانیان نباید ندارک احیاق حقوق خود شانرا در صراق
عرب به بینند و هرگز به بیرون رفتن یا بیرون کردن عهای
ار سرحدات امروزی فیاعت نهایند در صرق سیاست
جیع حقوق ما را صراق عرب ثابت است، صراق عرب
بک فقط از متممات ایران است، هر ایرانی که خیال
الحق عراق عرب را نیازان ذ مر مدر کند عبور و
وطن خواهش نباید گفت

باز هم این نکته و انتکار می تامیم که بدون آنگاه دولت با ملت های عجیب از میان بیانیه صحیح به بخشیده، چه تاوقی که ما بپادشاهی شاهدی اسلام ناشیم آشخاص دارای اختیارات و حقوقی است که با عدم همراهی وی ممکن نست از ملت کاری پسرفت نماید.

لذا او لین و مطیعه ملت آن است کلیه نوجه خود را
در انداد با دوات مصروف باید و اگر واقعاً ازین
مجاهده مأیوس شد قبل از هر اقدامی تمام قوای خود را
جمع یوده مام را دام دهد تا هر غت بال استوانه
کارهای داخله و خارجه خود را از پیش ببرد ورنه با
این حال مذبذب همیج کار از پیش نخواهد رفت، هی شما
خواهید دولت هی او خواهید درید، و این قافله تا
بمحشر لشک خواهد بود، و عابدت ملت و دولت را
نهان، اندی، دو حاو خواهد نمود

- الا باز هم مقتدرم به بذم هیئت وزرا بعد از
اندماج کبیلوت جه اقدام بعدها نموده و خواهد

دولت با مات متحده حواهد بود که عهانی نزک سرحد
گوید. وفق دولت با مات متحده شناخته خواهد
شد که بیصد هزار سوار و سرباز شهر بهم و ایلان
مشاق و دو طاپ تحت ریاست شاهزاده ظل السلطان
بصارف سرحدات عهانی حرکت نماید، و حداد مشغول
مدافعه گردند

بارها نوشته ایم، نگو ممکن ولی فهم محال است ،
بعقیده بندۀ درات ایران امروز از زمان مادرشاه قوی
نموده است ، اگر دولت با ملت متحده باشد باشارة
ممکن است دو میلیون حوالان جرار از سرگذشت آماده
سربازی شوند ، و بشهادت تاریخ هیچ زمان دولت
ایران دارای چنین قدرتی نبوده است ، اگر دولت
با ملت انحصار کرده جرا از (سود) مشاق بگی صلبند تا
حوالان دو طلب مارا شش ماهه ارتشون اظامی عهای
پنهان سازد ؛ اگر دولت با ملت متحده باشد در هر صد
سه ماه بگ ملی افتتاح می شود ، در هر صد شش ماه
ترنیقات قشون ملی داده می شد ،

بندۀ مدون رو در واشق هر چیز می‌گذم، همان روز یک
دولت با مات از روی جد انخاد نهاد و اقد مات جدی
از دولت دیده شود، فوراً هنای نگفته نزک سرحد
ایران را گفت قشون خود را می‌بطاید، اگر دولت را
هنم زم در خود بگلت است جرا خواهش هنای را
در بقای ارفع الدوله قبول می‌نماید؟ تجھل عارفانه از
ممولات ایران بوده و هست، ولی ما همین توائم خود مانزا
فریب داده باین حروفها آرام بگبریم، و اطمینان
حاصل نمایم، نا امروز که هیچ بلک از علامت انخاد دولت
با مات بروز نه نموده، انتقام الله هر وقت روز نمود
ما هم تصدق خواهیم کرد و گویا تمام آرزوهای قایی ما
و آورده شده است

حال که کیسیون ہم خورده نباید بحرف قاءت
کرد، وظیفہ ملت این است که سایر مقامات سرحدی
طود را حکم نگاهداشت، که لا اقل دو روز دیگر
فشوں علیافی بدون مانع مقامات دیگر مار منصرف
نشود، و جدا ارفع الدوله را بطالبند، جه ما بودن
ارفع الدوله در اسلام بول فیصلہ مناقشات سرحدی ما
نهای از رویے شرف نخواهد شد، ملاحظہ

در ساله با هفت نومان و پنج هزار مواجب و در این اواخر یعنی اوایل سلطنت ناصرالدین شاه مرحوم بدفعات دویست نفر هم غلام ازین ایل گرفته شد با حقوق معین کشیکخانه و این ایلات علاوه بر این سوارها در وقت لزوم بعد استعداد خودشان هر یکه دویست و پانصد و هزار نفر هم با خارج خودشان کمک بدولت داده در سرحدات بک سال دو سال سا خلو بوده ، جان فشنه کرده اند که شنید تاریخ هم بهاید و بک عدد کثیری که پیش از آنچه حال است ازین ایل هزارس رفته از تمام عوارض سوار و مالیات گریخته دیناری بدولت نبدهند ، ولی دوست بر این قوام الملك شیرازی هنایت اینکه داخل در ایلات خانه جمی ایشان زنده گانی میکنند از آنها بیکرد و سنگی سوار و مالیات آنها بگردن متوجهین این صفحه بار شده ، قسمت مختصی هم آدر بایجان آمده یعنی پانصد و دویست و هشت خانوار مالیات و بجهاء نفر سوار با همان مشت و نهم نومان مواجب داده . همه سله از طرف رئیس ایله برای آنها سربرست معین شده از طهران میروند عرض من بد اطلاع هر چیز مینهاید تمام املاک پیلاق و قشلاق ایلات بجهائه یا از طرف دولت در صد و دویست سال قبل بمحض فرامین و طومارهای ممکن با آنها بخوبی شده و با خودشان بمحض قبائل ایجاد نموده شده ملک مختصی خودشان است

این بود تقریباً مختصی از تاریخ و وضع تقسیمات آنها که هر چیز شد تا اولین روزی که میرزا علی اصغر خان آیل اعظم بمناسد وزارت عظمی جلوس کرده و گویا ابتدال و مدحک و بقدری حضرات (حال بجهه ملاحظه که نمیتوان هنوز هم هر چیز کنم و راجع بهوش و ذکاوت خوانده محترم است که حل این مشکل را بهاید) شروع شده و تدبیرات صحیح در تمام شدست آنها بکار رفت که لازم است بعرض بررساند

اولاً ایل بقدادی را که قرب ده هزار خانوار بوده و جوف ترتیب مالیات دادن آنها بشماره شتر و گوسنده بود خانوار داشت که در سال دویست نومان مالیات بده بود، جزو حکومت ساوه قرار داده بحسب دستور العمل تعییات فوق الطaque آنها شد سرمه ها داده بیکارها کشیده راهی هر چیز نظر نداشتند

و پیلاق معین کردند از قرار یکه هر چیز میشود قسمت اول را شاه سون بقدادی گفته در ساوه ورزند قشلاق و در خسنه پیلاق معین کرده پانصد نفر سوار معین داشته اند که هر یک در سال پیست نومان حقوق داشتند

قسمت دوم شاهسون افسار بود اوایل پیلاق آنها در خسنه و قشلاق شار در قزوین بود در قزوین مصدر خطاب عظیمی شده ، تقریباً رانده و از نظر افتاده مدقق گردیده ، بک قسمت بارو میه رفته خانواده خوانین و امراء ارومیه را تشکیل داده فسی بکران و حصة بیزد و اغایی هزارس رفته بکی از حال ایامت خارج گردیده ، فقط بک قسمت کوچکی در پیلاقات خسنه باقی مانده ، و در عهد سلطنت نادر شاه در بغداد و بصره و موصل مصدر خدمات مدد شده ، فتوحات نایاب نموده بقدیمی جان فشان کردن که تصریح گذشته شان معفو و بمدرا در زمرة ایلات برقرار و چهار صد و بیجاه نفر سوار با هیجده نومان مواجب معین شده بعلاوه پیلاحظه رو شاده اند که نموده بودند نفری وا دو خروار و بجهاء هن در سال غله معین و برقرار شد

قسمت سوم را ایله شاهسون دبورن نامیده در کرمان و آذربایجان و خسنه قشلاق و پیلاق داشته جهار صد و بیجاه سوار دیوار معین داشته و در عهد مرحوم حیدر الله خان امیر نوچانه خلیل ترقی کرده با قدرت و مکنت و دارای هنوز زیادی شده بودند قسمت جهارم ایله را شاهسون قدرت پیکلو گفته پیلاحظه قلت نمود در طوک ذهر و طهران قشلاق و در قاغذان قزوین پیلاق برای آنها معین کرده و با هیجده نومان مواجب جهار صد و بیجاه سوار داده دو ایام زنده گانی مرحوم حسینعلی خالق امیر بجهه بناهیت درجه ترقی رسیده بودند

قسمت چهارم را ایله شامسون اینالو خوانده از قلمه محمد علیخان قشلاق آنها شروع میشود ، تا بلوك زهرای قزوین و از بلوك زهرای پیلاحظه ای اواسط حال خسنه و از ابتدایی قشلاق تا انتهای پیلاحظه شاهسون بقدادی همسایه بوده و یکریشه کوه بین ده ایل و اساعده و قاسمه است، هشتصد نفر سوار دارند

ب این و این ساله بیرون از خود مباحثت ها هم بک
مالیات رعایت میگیرد و بک مالیات ایالت، اگر بخواهم
در این مباحثت مطلب عرض کنم طولانی نمیشود همین
قدر معلوم شود کشته شدن بچاره سعد الساطه میتواند
همین شعر بود

وابعاً ایل قورت یکلو - پس از فوت حسینعلی
خان یعنی کشته شدن آن سرکرد رشید مدبر ایل جی
فخر الملک و بر حسب میل ایشان بچاره مقصود الملك
بک است شده که هزار شلاق مدون تصریح خورده
و بعد از تغییر دوره سلطنت آقای صدق الساطه
رسان ایل کمر نایمی بچاره هارا تک به محضرا
امروز نماینده (ایل قورت یکلو) شخص شریف
مصطفی الملک و نماینده وار در دوش رحمت خان
بوده دیگر گویا این اسم واحدی اطلاق نشود.
ما الله و ما الیه راجعون

خامساً ایل شاه سون ایه لو - جوز روای این
ایل و ده بازده فری احمد اشن که هر بک جدا که
گرد شمع سلطنت برواه وار برای فدائی جان شیرین
بر همکنان سبقت دشند نمکن نبود در تحت حکومت
با اداره بی بدری بوقرار شده نمکنی نماید، نمایر بک
صحیحی نکار بوده شده آذربیجان هوش و دکارت
فشاری که (لارد کرزن) نایب اسلطنه هد در بباحث
ابران در بباحث نامجه حود تجوید کرده و سند
بود، ولی افسوس که گرسنگی راده بوده، ایران را وطن
خود نمیداند - و نام نمایر این در خرائی بخرج رفت
نه آبادی، بالآخر در صورتیکه این ی عجم مهریان
نور از بود و حقی بوده و هر بک استعداد و ادعای
ریاست های بزرگ داشتند این ایل و آن دویست
نفر غلام را به کرده نزاع داخل در میان آن الجاد
هر بک بر خرورد و صداقتیش پیشتر بود رود بر نام
شده از میان رفت، اول شمید تیر این نمایر بدر بدنه
نویسنده بود صریح سازم املک و بالاخره باین
و طیبه سر میز معمود گامی پیش نماید بود که دست
غایی و نقدرات لاری - حضرت والا فرمادر ما را
ب اینگیخته روح نازه بکالبد این مردمه ختنصر دمیده
اول نفاق طاین را بدل اتفاق فرموده بعد عذایت الله
خان پسر صریح حاجی صفر هی خان امیر عجه را

آمده سرکردان مانده دادرس پیدا نکرده مخصوصاً
دو سنه یا جهار سال بواسطه تغییر حکومت ساوی
دو صوبه در بک سال مالیات داده و این چند ساله
آخریک جزو اداره ازاق خانه مقرر شدند هفت خانه
بیک دیک محتاج شده تقریباً در حال اختصار بودند
که اولیاء مجلس مقدس دارالشورای ملی غریاده ف
رسیده اقراض این ایل بزرگ را مانع شدند
نایماً ایل دویزن را که دوم ایل ساکی هراق بود
در تحت حکومت خسنه برقرار فرموده در تمام زمینیات
و سلوک اظیه و شیوه بایل بقداری بودند، بکر بک فقره
که علاوه داشته هر چند سال یکمرتبه که خانه دارای
حاکم بر قدرت گردن کافت سفالکی بیشد تمام ایل را
فارت و تاریج کرده عیال و اطفالشان از سرما و گرسنگی
تلف شده از میان میرفت، تا اینکه مقارن جلوس شاه
سعید نکلی اسمیان از دفتر هم خارج و حقوق
جهار صد و بجاه سوار جزو تفاوت عمل و دخل حکومتی
منظور گردیده مقصود میرزا علی اصغر خان ائمک بکلی
بجزیمی و شاهد بزرگ اینکه قتل و غارت وجود
مبارک جناب علاء الدویه بوده شاید هنوز از اشیاء
قابل نقل آنها در حزمه اثالت حضرت معظم ایله
یافت باشود و دو سنه ۱۳۱۶ هجری مجلس فانجه ایل
در بار منعقد و جی قلبان و قهوه صرف فرمودند
نایماً ایل شاه سون افشار - بعد از افتضاح اینکه
پسر صریح معتمد الدویه آورده بمحاذات این تصریح بزرگ
و آنکه حفاظاتی عموزاده بادشاه همکلت و اینکه
حاکم محل مصالحه نیامی ایل شده مصالحه نامجه، امضا
و برای دلگرمی در انخیام این خدمت هم بکسر شده
حبابل یکنقطه و نشان امیر نومانی پیکر مسعود جهان
شاه خان را زینت بخشیده معتمدد الدویه هم برای یادگار
آف میدان جنگ گلله که از پایش در آورده بودند
با لاس و لیان شگوفه ساخته در مجلس رسمی در
جزء امتیازات خود باعث میاعت قرار داده، الحق
والاصف خان امیر هم قسمی که دستور العمل داده
شده بود رفتار کرده تمام شتر و گوستن ایل بکاو و
کاو آهن بدل خانه و عیت سیاه چادر را جاشین شده،
ایله تمام و خان امیر صاحب یکصد و چهل بارجه ملک
نشدندک شده، با اینکه تمام نقد و جنس حقوق سوار

وجود هر دو اسباب هنوز نتوانسته بکدلیک بر ملکه مورونی خود افزوده باشد و هم حاصل بک ساله شان در خسنه پانصد هزار است که همه ساله بین دربی نصفه شده بکلی از میافت بیرون، و قریب دوهزار هزار حاصل املاک شخص و نیولات پدری شان است که چند سال قبل از دوای طربند و هم آن هم همه ساله بکر بلان بیزای علاف پیش فروش شده و هنوز نتوانسته اند بقدر نان خانه یا اقلای در سال ده هزار آرد برای خود حفظ فرمایند،

شخص سردار فیروز هم همین قدر نتوانسته اند که بلاحظه انجام خدمت دولت و ملت حاصل املاک خود و احوالشان را در هوش غله که باید از هر ایام و خسنه حل باشند بخیاز خانه ها داده و آخر سال بتفاوت پانصد جهار صد الی پانصد هزار بیان لا وصول دیوان حواله هر ایام و خسنه در دستشان مانده بیان گذشته تقریباً دو هزار هزار بیشتر از دیوان طلبکار بودند، و اگر بحقوقان هم کرایه از دولت داده شده فدائی درستی ایثار دار و سرنسنگین و سبک قیان شده، هاره شاهسون زحمت کشیده سرما گرما چشیده شتر مرده طرح کرده دست از با دراز فر برای عیال و اطفالش مزده گرفتگی بوده، از حسن بیت و شناسی اهل وطن محکم شده است، حاشا به انصاف و قبول صمیر بالک مدیر محترم که بس از این تضلات منصوب و منفور ملتش قلمداد فرمایند

البته وجودان بی آیاش مدیر محترم اقتضا نخواهد فرمود که اسم بالک و بی آیاش این ایل و روشه خدمتگذارش با هر این شخصی زید و هر لکه دار و نیل آصف الدوله شخص متین خدا برست ملت دو-ق همزه قطع ووصل شناخته و نوشه، جرا تحقیق دیوان خانه عدیله اعظم در این مورد صحیح بیست و اگر صحیح بیست جرا بعداً مجلس تحقیق متعهد و باز با حضور وکلاه محترم رسیدگی نمیفرمایند، که در صورت بحث بجازات و دربیت عدم تصریح شرف و ناموس برپاد رفته بک ایل و دودمان چهار صد ساله را جبران فرمایند

خدمات نایابی سه چهار ساله خودرا در آذربایجان در تشکیل اردوها و ماموریت حل غله وغیره را هم

ربایت ایل و سوار بوقرار گرده، این حسن اخبار باعث زندگانی مجدد و حیات بعد از همات ایل شده از هلاکت و اضمحلال نجات نخورد

این ایل که از نتایج بیست سال جنگ داخلی معلوم است جه حالی داشت در ظرف این مدت قبل قوه و قدرنی حاصل نمود که سوارش متصل دواردو های طهران و مرحدات هرسقان و فارس و کرمان و سیستان و آذربایجان مشغول خدمت و خود ایل هم لابیقطع از دشت و خسنه و هر ایام مشغول حل غله و خدمت عده نهایان نان شهر طهران و تبریز گرده حاجی امین الضرب شاهد خدمات طهران و آقایات نظام الامانه و وزیر نظام شاهد خدمات آذربایجان این ایل است، از اینقرار معلوم شد که اسم شاهسون امروز فقط شامل این بک ایل بوده سارین از میان رفته مگر همت اعضاء محترم دارالشورای مملکتی کردہ احیاء اموات فرمایند

این ایل نقداً دارای دو رئیس است . اول آصف الدوله که بتوان افراد این اولاد آقا و بدر بوده ریاست ساله با آنحضرت است - دوم خسایت الله خان سردار فیروز که بس از کوچادر ایل شرود و هرزه اشی و گرفتار کردن و تا طهران آوردن سد و بیست و پنج نفر از رفقاء نقطاع الطريق بزد و کرمان و فارس و تقریباً استزاده بکروز مال الانجاهه مسروقه باشی منصب و خطاب سرفراز شد از طرف دولت رئیس رسمی ایل مسئولیت دوایق و ماقی بهمده آنحضرت است

اما اینکه در نامه مقدسه بومیه شماره ۱۹۶ ستون اول از صفحه سوم شاهسون را با این همه خدمت ما محکم در بک خاط مینویسد و میل آنها را در نوخ نان و غله مناطع اعتبار میشانند معلوم نیست از روی جه قاعده بوده، شخص آصف الدوله با اینکه سی سال است هر خودرا در حکومت و طامورینهای عده ۰ صرف کرده این اوآخر هم باعتقاد جمی بار خود را از فروش دلخواه و اسراء فوجان بار کرده بکی مشغول شده است، خدای واحد شاهد است یا از صفات و نفایت اولاد و اجزاء یا از حسن اداره در امور دقت و رسیدگی که شخصاً دارد با بعثت

سر کاتب فارسی و محروم امداد راهی) جانشین مرحوم مفدو و میرزا احمدخان مصاحت گذار باز او جانش خان و دو عوض جانب مسئله اجل اکرم میرزا رضا خان قبدها اعلانه باز او جانش خان نرجان اول و بجای نرجان خان و میرزا احمد خان کوچک و میرزا حسن خان در دفتر خانه میرزا اسماعیل خان و حسن پسران همشیره سفیر دیگر هم جا خالی و بجز منصب شد و ظالی فر سوده جزی یافت نمیشد و سه و کردم چند مأمور بزرگ کافی که کامل حقوق ملت و دولت شد هست بکی نرجان تجارت ابراهیم پیک که فساد اخلاقی مایه هری ناموس است ترجیhan عدیه محمد علی سکله که حاجی آقا خان مرحوم که در جمیع دولت معرف است سفیدی را از سیاهی فرق نمیکنند دشتم را از ستایش نمیز نمیبدهد تا حال بکلا حرف راست بر زبانش جاری نشده خاندانی که او محروم است وای بور حرمت آن اعداء محروم

آتش میافز سفارت و ویس قوسول حبیب خان قیمه گلو که هم کارهای رعایا در فوتسانخانه و گذار ناوست شاید بعض معنای آتش میافز را آگاه نباشند لارم است حمه آگاهی عموم شغل و مأموریت آتش میافز را شوسم این نصب از مخترعات اروپائیان و مأموریتش در سفارت آستانه هر ویله و اسبابی که بتواند توپیه حرب آر دوانه را که در یاخت او مأموریت دارد از وی بصیرت کامله تحقیق و همه روزه بدوبار دولت خود را بورت نماید این شخص در بادکوه شفاش راه نهان ضرایخ خدمت غیر مستبدده بود در عوض یکم اسی روسی ملی

(ذره ذره کندرعن ارض و ساست)

(نفس خود را هجر کار و کمر راست)

هیئت این سفارت غیر از ایها کسی بتواند بشود زیرا هیچ کس زیرمار اینکوه روش های مذکور قاوف نمیبود همگر ایجور انتخاص

ای وکلای ملت نا اینکوه حافظان حقوق باشد بروز خود بنایم و از هر طبقی محروم و آمامه هم گونه مصائب وی ناموس باشیم ذات غیب دان سوگند اگر شرح رذالت هر بک را بهلم آرم هام اسلامیت سهل است علم انسابت لک دار میشود و

وا گذار بقدر دان اهل غیور و حقیقت بین تبریز کرده دم در بسم

حبل المتن

دستکاری و صاف بیان جانب عطا اسلطنه را ما از دیرباز نایم داریم و نگارشات ایشاوا جز آنچه در موته جانب آصف الدله نوشه اند تصدیق میکنیم و در آن مسئلله بقین داریم بر ایشان امر مشتبه شده عنده جهله کرور نقوس و مشاهدات اهالی چندین بیان که ایشان حکومت کرده با این فرماباشات صورت تطبیق بیدا نمی کند انشاءه موقع خود این مسئلله نفسی تشریح خواهد شد که بدون تأمل خودشان هم تصدیق نمایند

نگارش بک از واقعین رموز

امیدواریم وزارت خارجه ملاحظه فرمایند چون بقین حاصل نمودم که هر قسی و عیی که محل نامن نباشد با هر قاعی نگانت شود عرض نرق دولت و ملت خود داری از درج آن نمی شود با هزاران سوز و گذاز هرسن مینایم

جه خوش نخند ساکنان طهران که کاخ صداقت پندار هارستان مرحوم مففور جنت آرام گاه میرزا محمد حبین خان سپسالار را محل اجتماع وکلای ملت و هیئت اجتماعیه مشاهده میکنند و می بینند در آن موقع مقدس جمی از حجج اسلام و برگزیدگان امت حضرت خیرالامم در راه ترقی هیئت ملت و حشمت و عظمت دولت و حفظ حدود اسلام و تغور هملکت کنگاش و صرف افکار میدفرمایند

ولی جه بدخت مردمان مینیاشند این ایا که در اسلامبول سکونت دارند و با کالی شرقی میروند و می پلند همین بیان را که همان سهر غیرت بنیادش را نهاده اینک بمناس ارفع الدوله داش خان که نمیز نمیبدهند این لفظ توکیی و اکه در آخر عنوان ایشان روزنامه ها مینگارند خاط است حکم اگر فهمیده بود در صدد اصلاحش برع آمد

باری در آن اساس عزم که در هر اتفاقی بک از سیاسیون ممتاز شب و روز مشغول امور دیپلوماتی بودند اینک بجای وزیر بـ نظیر بمناس ملکم خات او جانش خان و بجای میرزا رضا خان و بید بیهال میرزا صادق خان (که از دعائش بیو شد) آید

آنها بودند ، چون استبداد در درجه خدا پسنداده از میان برخاسته نبینوام اظهار نام نایم ، همینقدر خدمت جانبی بسی جزو قرآن عجید و بفرستنده و حامل و به آن بزرگواری که بر او نازل شده سوگند باد میکنم نه از روی بیهق و عدالت کله بوشهه ام ، و نه از ایحکومات است بعنوان سرمهی تهدی و رویداده ، اما چون بمحالت دولت و ملت دلم میسوزد ، و آشکارا من بنم هیچ چو دی در هیچ جای فالم اینکوه حقوقی باطن قیشود و هیچ قوم و ماق ولو آنکه ارمی و تبعه خود عهانی هم باشد در اسلام بول و اطراف مانند ایران گرفتار امدادیات حقوق شکننا آهانی پستند عرض نمودم تهدیات عهانی را دو چیز دعوت میکند یکی بخبری کافه . امورین سفارت از علم حقوق دول و مال و من خبری وی اموی آها ،

دوم طمع سفارت که یکشنبه دخل را برکاه حقوق دولت و ملت نهیق میدهد ، امده زده این سفیر بروجود است که در سین جلوس شده در فرش ایوان را پایان عهانی پائین آورده ، اگد مال کرد نفس سفیر بیرون نیامد ، سه سان است بحدود نجواز میکند دم کمی زند ، وهمه قسم باطنی هر این دارد ، بالغ برصد نظر ایران را در کربلا شهید نمودند او برقاً خود افزود ، در این شهر و نوبعش همه روزه رعایای ایران را میکشند در ابطال حلون آها جمهه امنیان حکومت عهانی و آسوده گی خود مساعدت و هر این میکند ، بادرش هم در قوسانیه آتش میسوزاند خدا خزا دهد حاجی هایکه در مکه و جده ظالمهای بادرش را در حق رعایای ایران بخشم دهد و عرض بلکه تذكرة مفق و بلکه بلو که زهرمار کرده اند چشم بوضی نموده و همچنان خبر نمیدهند ، رعایای ابرفت سانی که در خانه خدا سی پنهان محباب حضرت ای عبده از اشکر کوفه و شام ندیده ، و این از خدا بخبرها رضایت نامه مهر نموده و با و می بارند ، چون چند لفته بلو زهرمار کرده اند ، سال گذشته که از راه دریا بهک متصرف گردیدم در جده ظلم ها از هیزاری اکبر خان در حق هموم حاجی ها دیدم که قلم از نگارش آن شرم دارد ، مردم یافرست همینکه بروی آنها خندیدند هر جور رضایت نامه که خواسته باهای میدعنه اینروزها باز از مردم پیغایت بی دین با هزار گزه نذوبهای

خود نگارند غرق صرق افضل میگردد ، برهمه ایها دولت عهانی و دربارهای او خوب واقف و آگاهند بدلت سبب جمیع حقوق دولت و ملت ما در این دوره محظوظ است ازین رو عهانی بقای او را در دربار خود مایل است اگر دولت میخواهد و اگر شرف و همت جمهه شها درکار است ، اگر میخواهد بحدود نجواز نشود ، مانند احتمام الساعده سفر اغیثت و اصالی را با معاش کافی و مأمورین مأواجع درست کار مالم روانه کنیم ، جزئی قوسول باید مواجب داشته باشد و جمیع اعضا باید مراجی کافی واقی داشته باشند وواردات بلکه سر بجزئه دولت باید باشد ، نه اینکه بکالسکه جی نوجا ف سفارت دول اجای اگر کسی خواسته باشد از بلکه فرسن نا صد لیرا بخشش بدهد با کان تغیر رد باید و نرجان ایوان اول سخشن برها با این باشد بول کالسکه را بده با حق نرجان نا بیایم بمحکومت و در حکومت هم بقدر بلکه اگر فراش احباب قدر نداشته باشد ، سالی سفیر اسلامبول و قوسانیهای متعلق با او افلأَین شصت و هفتاد هزار لیرا ملت را پیمانه نموده و در هر گوش و کنسار حز بوده دری دولت و ملت کار و پیشه ندارد ، کار بسیار پسندیده شان نشان فروضی است که سالی هزاران لیرا ازین راه مداخله نموده و شرف نشان دولت را محو می نمایند برادر پرنس صالح همه ساله از حجاج بيت الله طرام از ده الی پانزده هزار لیرا مداخله میبرد وجهمه آنکه بتولید این دخل را بعد سه مساوی آزاد از رعایای ایران مدیکران که از کیسه حجاج بتوای ایران افلأَ سالی بجهه شصت الی صدهزار لیرا برایگان بیرون میرفت و از از اذلزین ناس گویا بسن حجاج و شرف تو میباشدند ، نه زنده آنان را شرف نه مرده آنرا حرم در خاور شدوهات انسان است ، در اطراف خارجه خور و ذليل وی اعتماد و در دست مأمورین شمر صفت جلاد خصلت گرفتار ، قوسانیه نباید گفت سوبقهی خانه است ، حافظ حقوق نیستند ماضی حقوقند ، نه از خدا شرم و نه از مأمورین سایر ملل آزم ، و نه از مستوایت خوف و دهشی دارند ، نبینوام مفصل رذالت آنها را بعلم آورده عالم را بگندانم ، افلأَ از هر حاجی سه جهار ایرا میگرفتند ، و در خانه خدا هر که مبمرد وارت غاصب

بوشهر (و کتابخانه مبارکه) بوشهر و قورخانه دوایی وغیره سرگشی و سیاحت کامل از جاهاییم معتبری که مواد سیاسی دولت انگلیس است رفته نهادن بسیار کردند فعلاً جسم مغارف خواهان راه است که بس از ورود به مصر و طبع روزانه چهره ها چیز های نادیدن و شایدی دیده و بشوند.

حالاً جندروز قبل حرکت فرمود معلوم نشد بطرف هریستان یا طرف بنادر رهیار شدند (هر کجا هست خدا یا بسلامت دارش) فرض از تحریر تلگرافات این است که شخص پفرض وطن دوست ماتساوه که وجود خود را برای خدمت بوطن و ایناء او وقف نموده چنین اشخاصرا میگویند که در راه ایناء وطن از جان و مال ضایعه نمیباشد، والا در خط راه بوشهر بشیراز علاوه از مکارها خوبی مردم و مسافر معتبر بودندکه خواهد نظر فرج غایب بودند، این مطلب هم نکفته نهاد، که علاوه بر این عاجز تلگرافات که جناب حاجی مدیر منحول شده بودند در چند نقطه دو چار درد و کاوله نشسته شده بودند که خداوند محفوظ فرمود

﴿تلگراف به شیراز بتوسط جناب﴾

﴿خیرالدوله بجناب صاحب اختیار﴾

(حکمران فارس)

(۲۲ ربیعه ۱۳۲۶ این راه کاردون)

توسط جناب مستطاب اجل احمد آقای خیرالدوله نایب الایله و دین تلگرافخانه حضور بندگان حضرت مستطاب اجل مالی آقای صاحب اختیار فرمانفرما فارس جسارت میوردم، که نخاطرات شرارت ریزانه نور محمد بیک مستعدنخدا دالکی قرب ده روز است راه های راه مسدود نموده، و درستک دماء و چاوله اموال مسلمانان بی شرمیرا باشند و سایده، چهار بست دولق از حوف او توقيف شده، و تا کنون چندین فرسخ از سامان خود تجویز کرده و بحدود حیدر خان کارجی با چهارصد غر تشكیبی آخنه و یاشدی مینهاید، لذ در کار امدوواری از حضرت اشرف مقیم که اقدامات سریعه در آسایش مردم و تأمین مال التجاره بفرمایید، و بنور محمد اوامر مشدده نموده

نکفتف بتوسط فلان طهرالنجی بک تشکر نامه گرفت ای وکلای ملت شاه صد و شصت فرید بک فر نیستید، ومه گونه قدرت دارد، نمیتوانید عنصر بیاورید بک فر بکدام کار برسد و چه مطالبی را بخطاطر اگاه دارد، اسراره مظلمه همه اینها بگردان شاست اینقدر داد و فریادرا در شاه هیچ ازی پیدا نشد، اگر باور نمیگنید و شاه را مشتبه نموده اند میتوانید بک دو فر مردمان معتمد جمهه تنبیش مخفیانه روانه گنید تا بحقیقت همه اینها اطلاع حاصل نمایند اگر نگنید در دیوان کبری مسئولیت، قائم باشکر نایها که باقاوی شرع قاضی هیچ فرق ندارد مشویه و راضی نگردد در اینوقت همه گونه حقوق ملت و دولت در مسامیه اینگونه مأمورین خدا نازس حقوق ناشناس باطل شود شاه دانید و حقوق چهل کروز ملت والسلام

﴿مکتوب از چوبی ابران﴾

دوز یکشنبه ۶ محروم جناب حاجی میرزا جبدالمحمد خان مدیر چهاره نا که در زمان است بزم طواف کعبه وطن مندس از مصر حرکت کرده از طریق شیراز ورود به بوشهر نمود هشتم رهای ما که آزمه معانی تمدن و تعالی را فهمیده ورود ایشان را غلیمت دانستند اگر چه بواسطه ایام تحریم نتواستند بقیه در خور بود بذوقی لشند ولی باز هم بی همه نهادند، روز ورود درخانه جناب جلالیه آقای سروش الملک که صیت و طرف خواهی و ملت پرستیاف همه جا رسیده فرود آمد و این برکت ایشان را نسبت آمد سپس جناب حاجی غلامحسین صاحب تاجر کازرونی که از اعاظم نجار بوشهر و مهندسین و در زمان است علم اشتهر در این مرکز نجارت کوییده و با جناب حاجی مدیر مسابقه تجاری هم داشته ایشان را بخانه خود بردند، عموم مردم که مدنی بود ملة ظر مقدم چنین مهان بودند رهیار بدان مخلف شده معلوم شد جناب حاجی مدیر چهاره نا در راه خیلی مغلل شده و چیاری شاگرد روزه به بوشهر آمده و قلع راه قافله ها و هفت هشت بست که چندین روز مغلل بود ایشان کرده، و تلگرافات سخت باطراف خوده اند که بعض استحضار قارئین ذیلاً می نویسم این اوقات اخاب بدین مدرسه مبارکه سعادت)

مسافر از دو طرف مسدود، جندین هزار راک و
مرکوب در بیان برآگنده و سرگردان، لقا ماجزاءه
استرحام مینایم که معجل از جنوب آصف الدوله غنیم
راه و تأمین ماله و جان مردم را طلب بفرمائید، بلکه
نور محمد بیک دست نمده باز دارد و بسامان خود
عودت نماید، با یکدیگر رجاء مهدی منتظر نوید جوابه
از طرف سرامیر شرم (مسافر سرگردان مدیر جمهوره نما
ح . م عبدالمحمد)

(ایضاً تلکراف به بنی ایالق شیواز)

(۲۷ ذیحجه ۱۴۲۰)

حضور عدالت ظهور وکلای ذوالعن والملای
بنیمن ایالق فارس در نهایت غمزدگی و اطمینان
منتهیه استرحام مینایم که تحفظات شرارت و بیانه و
تجاویزات ستمگارانه نور محمد بیک مستحفظ دالک شش
بست دولت که اولین موجب آسایش ملک و هلت است
متوقف ساخته و جندین هزار بار تجارت فلک زده را
دست طوش افراض شخصیه نموده، و در آفتاب
و باران نیاه کرده، هلاوه بـ قوافل و نهب اموال
و سفك دماء را رواج نموده، و از حد سامان مطود
که دالک است جند فرسخ بدستباری چهار صد هزار
تفکیجی شربر پیشقدمی بسامان حبیدر خان کارجی
نموده، حبیدر خان هم در کنار نخنه که جزو سامان
اوست و سایل دفع و جنگ را موجود نموده، اگر
نور محمد بیک دست از تجلیزات خود پکند و هنر
خود عودت نماید قوافل جریان و تأمین جان و ملک
مردم فرام، است، کنام سرگردان اصلنا از خود و
نیابت از جانب مسافرین و مکاریان بدخت بدارالشورا
و آصف الدوله و صاحب احتیاط خبره کرده ام، و
باز جشمند است باقدامات سریعه انجمن و جواب کافی
هم (مسافر حبران مدیر جمهوره نماح . م عبدالمحمد)

سخن حبل المتنین

(گویم بد و گرمه گویم بدن)

بارها گفت ام آب از سر چشمکه کل آسود است،
ناآوقی که سر چشمکه صاف نشود همین آتش در کامه
خواهد بود، نهایت اشخاص مفسد که بسیلو آند بدل
خواهند شد و مقامات قتل و قذارت و شرارت و خوارغی
تبديل خواهد یافت، دالک و تکلیف هر دو تیول

که بـ امان خود عودت کند تـا وسائل آسایش عابرين
فرام آبد (مسافر مدیر جمهوره نما عبدالمحمد)
(ایضاً تلکراف به بنیاب آصف الدوله وزیر داخله)
(۲۷ ذیحجه)

حضرت مستطاب اجل اشرف آقای حاج آصف
الدوله وزیر داخله را منظمه اصلنا از خود و نیابت
از طرف عموم عابرين جسارت میورزم آتش شرارت
انگذر نور محمد بیک مستحفظ دالک مخفی و نزدیم
نکرده اموال تجارت و رکوب و عابرين را بدارت برد
چهار بست دولت از خوف او توفیق شده، از حدود
خود تجاوز کرده بدستباری چهار صد هزار تفنگچی
شربر بسامان حبیدر خان کارجی ناخته و کنار ناخته و
دانگویزرا محاصره نموده، مال التجاره تجارت در بـ ابان
و نخنه و هـ و وزره در نهب اموال آنها و سفك دماء
عابرين بر زور نمی شود، رجاء دارد باو تأکیداً
امن غرما بـ که بـ محل خود عودت کند، تـا وسائل امنیت
مدیر جمهوره نما عبدالمحمد)

(ایضاً تلکراف بدـارالشوراـی کـبرـی اـیرـان)

(۲۷ ذیحجه ۱۴۲۰)

توسط جنایان اجلان آقای احتشام السلطـه رئیس
شورا، آقا میرزا آقای مجاهد، آقای تقی زاده، آقا
میرزا ابوالحسن خان، مجلس، ندای وطن، جبل المتنین،
حضور عدالت ظهور امنیـ دارالشورـ اـیـران زـمـین
و وکلـیـ دـارـ الشـورـ اـیـرانـ شـبدـاقـهـ اـرـکـانـ بـیـکـ حـالـ
جـبـکـ خـراـشـانـ اـزـ وـضـعـ وـحـشـتـ زـایـمـهـ نـاـگـوارـانـهـ
طـرـیـقـ بـوـشـهـ درـ قـبـلهـ بـهـنـابـ آـصـفـ الدـوـلـهـ وزـیرـ
مسئـلـ دـاخـلـهـ وـ جـنـابـ صـاحـبـ اـحـتـیـاطـ فـارـسـ اـطـلـاعـ
دادـهـ اـمـ ، حـکـمـ نـورـ مـحـمـدـ بـیـکـ مـسـتـحـفـظـ دـالـکـ قـرـیـبـ دـوـازـدـهـ
روـزـ اـسـتـ شـشـ بـسـتـ دـولـقـ کـهـ باـعـتـ جـرـیـانـ اـطـلـامـاتـ
وـ تـجـارـتـ اـسـتـ متـوـقـ سـاـخـتـهـ، وـ بـدـسـتـبـارـیـ چـهـارـ صـدـ
هـنـرـ تـفـنـگـچـیـ شـرـبـرـ اـزـ سـامـانـ خـودـ تـجـاـزـ کـرـدـ کـنـارـ
نـخـنـهـ وـ دـانـگـوـیـزـراـ مـحـاـصـرـهـ کـرـدـهـ ، وـ بـمـحـدـودـ حـبـیدـرـ خـانـ
کـارـجـیـ آـمـدـهـ وـ اـزـ هـرـگـونـهـ شـرـارتـ غـفـاتـ نـکـرـدـ کـهـ
کـمـتـرـینـ اـمـانـ اـبـنـ اـسـتـ تـأـمـينـ جـانـ وـ مـالـ مـقـوـدـ
نهـبـ اـموـالـ وـ سـفـکـ دـمـاءـ مـوـجـودـ ، رـاهـ قـوـافـلـ وـ

در میان افراد جنگ جوش و خروش افتاد که همتوانم
خرص کم مذکوریم که متنم حقیقی جزای خانین و
همه سهایشان را در کنار شان بگذارد
درین خیارات بودیم که بک مرتبه بوده دیگر افتاد
بعد از آنکی نفس برده بالا رفت حوانی نموده شد
برده طبیعی در دست داشت و این مصالح در او با
خط جل شش بود، ای مستبدین تمیث، ای معاذین
دین محمد صالح، ای نصرت دهنگان فروشنده حقوق
یکمشت رعایی فقیر ابراهیم مقیم اسلامبول به اغراض
شخصی بس است، دست برد وید از خدا شرم کلید
از اروپاییان حدا کنید شها نظره هر مرکز مدنیت
سبت بسایر ایرانیان نزدیک نزد دست از عمالت
برداشد و با یک دیگر دست اخوت داده مذکور این
ذکر شوید

(پاینده ناد بیانس بارلنت ایران)

(و زده باد مشروطه خواهان)

- خبر اخبار خارجی

﴿ و قابع نگار احمد طمس که بسیحت (یناف) مشغول بوده مبنی بود که دولت فرانس راه آهن (تونک حکنکا) را بسرعت نام درست می نماید، و اصف راه نا (منکندی) درست شده و آخر اکتوبر بسرحد خواهد رسید، خوب است دولت سکلیس نیز راه آهن رم را از (نجیو الی نیافر) شروع نماید
﴿ حکومت جنوی افریقا یک روزهان سوار و چهار
بتالین پیاده علاوه خوده است

﴿ طوفان شدیدی در ایگاند، و آبراند و لکاتاند شده، سقف چند مدوشه و کلیسا را دند، و سیم تلکراف ریادی را خراب و بواب آمد وند را مسدود نموده است، در دریا نزد خس ران وارد آمده است
﴿ خبر روز از (بریتانیا) خبر میدهد که حکومت با دولت فرانسه برای حباب من و روان از جزیره (مدیکاسکر) خبره می خورد

﴿ محکمه جنی پری برگ ۷ غررا سکم با عدم داده که در آن و دن و مدبر رور نامه (کالویو) بیز میباشد

- محدث خصوص

کثر مشغله وضع گرفتاری اعضای این اداره
مل خصوص این خادم اسلامیت بر احمدی پوشیده

نفره اول از رجال دولت است، و بدون اشاره ارباب
تیول این اقلاب بریا نشده، و آنها هم کسانی نبستند که
بدون استیدان از مستبدین مرکزی کاری بکنند،

خوب است وکلای شوری دقت نمایند که این دو مفام
تیول چه کسانند، تا امر بخلودشان میرهن گردد، اینها
هم حرف است دل را صاف و مطلع را پاک کنند، تا
نور ایت حقیقی بروز نماید، وره هاره با بنی بلسات
بنلا خواهیم بود

بمندا استبداد ازین مشروطیت بهتر است، ظلم
مستبدین ازین آسای مشروطه خواهان سیکوت،
بحقیقت مخدیه (ص) سوگند اگر دولت بامات از
روی واقع متعدد شود، در مدت بک هفته هام این
آتشهای افروخته خواهش می شود، اتحاد زبان بدرد
دوا نیست، کاری بکنید که اتحاد حقیقی بین مات و
دولت بیدا شود، ملت نبه شد، فرا از دست رفته
تجار فقیر شدند همکت ویران گردید، احباب دارند هر دو
خود را ریاد می نمایند ترجم تعلق تعلق

- اضافه

- مکتوب از اسلامبول

حاجی مرد بازاریه هم لذ سخن خود را
عامده اه خرض مینهایم اگر قابل است اصلاح درموده
درج نماید تا اینکه این بک مشت بیچاره ابران از فکار
باطله مستبدین مطلع شود

حاجی ... نونو فروش روزی در سفارت
محض چاپ لویی یا اشاره باطنی خدمت جناب سفیر
خرض مینهاید در حضور جمی از آقایان و مأمورین
سفارت حکم خوب است امر شود نامه مه مس
که مضاست توفیق و در دست هرکس مأمورین
سفارت به بینند خواننده اش را هم توفیق و اخراج
بلد فرمایند، جمی از هواخواهان آن اوراق
بر آن شخص دیانت شمار میگویند یا با دن مثل
بودن حبل المیان جطور بر ثبات نمایند فوراً جواب
میگوید دلیل از این بزرگتر چیست که سر خصوص
سفیر کبیر بد می بوسد و باعث نفرت مات از جناب
سفیر است، از این ادله و برایهین قطعی برده افساد
و هرکس از مستعبین استیعات و نظریات خود را
بر فدائیان از جات گذشته تعریف مینمودند و

اجرت بست بر ذمه خردیار است بهر یک
از آن دوسر کر میتواند رجوع نمایند،
نقشه ایران نیز علیحده بقیمت دو روپیه
بفروش میرسد

﴿ ايضاً ﴾

بومیه جبل المتنین با مسلک و مشرب
پانزده ساله خود در طهران اشاعت
می شود، هر کس در هندوستان طالب
باشد در کلکته باداره جبل المتنین - و در ایران
وسایر ممالک خارجه به (طهران - خیابان لاله
زار - اداره بومیه جبل المتنین رجوع نماید . قیمت
سالانه در ایران سوای طهران چهل و پنج
قرآن و در ممالک خارجه هموماً سی فرانک است
(میکادو نامه)

میکادونامه منظومة است دو جنگ روس و ژاپون
که بوضع شاهنامه نگاشته شده، ودارای ۵۰ عکس های
حقیق میدان جنگ میباشد با کمال امتیاز بطبع و سیمه
هر کس خواستگار باشد باداره جبل المتنین کلکته رجوع
نماید قیمت در هندوستان سه روپیه، ایران یک تومان،
اجرت بست بر ذمه خردیار است

﴿ اعلان ﴾

جلد دوم ابراهیم یک که افراد ملت را به زین
تازیه غیرت در حب وطن است با کاغذی اسیار اهل
و طبع خوبی خوب در سیصد و بیست و پنج صفحه
قطعه جلد اول کتاب موصوف برای فروش در
اداره موجود است، این کتاب گویا لازم بمعرف
نمایش باشد، همین قدر کافی است که بگوییم این جلد
از جلد اول نافع نزو و دلیل نیست، هر کس جلد
اول او را ملاحظه نموده از مذاق مؤلف و سیاق
کلام و خجالات های آن بخوبی واقف است، که در زبان
فارسی کتابی باشی سبک و سیاق نوشته شده، قیمت چهار
روپیه، اجرت بست بر ذمه خردیار است

بست، خطوط راجعة باداره را اعضاي در جواب
و تعمیل فرمایشات کوتاهی نداشتند و ندارند
ولی در مراحل اینکه راجع به شخص بنده و خودم
باید متصدی جواب شرم هرگاه اندک تعریق افتد امید
خو و اشائمه حل بر امر دیگر نخواهند نمود
(مؤبد الاسلام)

﴿ معاونین و مؤیدین اداره جبل المتنین ﴾

﴿ ملاحظه نمایند ﴾

بومیه جبل المتنین که در طهران اشاعت می شود
عقلریب اور افتش مصاعف خواهد شد، معاونین اداره
راست که مذل نوجه بدآن طرف هم بفرمایند
برای اطمینان آنان هر ضمیمه نمایم که این دو اداره
راجح با و مسلک هر دو یک است، نهایت آنکه
اقضای وقت برای آن شعبه بوضی و برای سه این
شعبه بوضع دیگر است و متصدی امور آن اداره
گرامی وادر مایمیاند که سالها او و امتحان و نجربه
نموده ایم، لذا با کمال اطمینان و بدون دغدغه خواطر
مه و نین قاعی این اداره میتوانند رجوع بشعبه بومیه
جبل المتنین در طهران نموده خبره و مرا لهم نمایند، و بین
بدانند جنابه این اداره در حافظ اسرار است او نیز
خواهد بود و در بگارشانشانم بھر قسم دستور بدهند
وقتار خواهد شد،

در مقامات ولو اخچی که باداره بومیه طهران میفرستند
دو نکته را مراعات نمایند، اول اقضای وقت و میزان
آزادی قلم و در طهران ملاحظه کنند،

دیگر اختصار در مقامات که در یک شماره گنجایش
درج آن باشد، و یا مقامات را نویی بنویسند که قابل
خبره باشد (مؤبد الاسلام)

﴿ اعلان ﴾

تاریخ سرجان ملک مصور که نقشه ایران
را هم داراست بطبع اعلی، کاغذ و خط
خوب، در نمبر ۱۶ وکتوریا رود - کریس
لین، مازگام، بمبئی - نزد آقا میرزا محمود
صاحب تاجر کاشانی، و در اداره جبل المتنین
کلکته بقیمت دوازده روپیه بفروش میرسد،

﴿ جبل المتن کاکت ﴾ دار ابوجات مشترکین اند **﴾ قیمت اشتراک ﴾ مدیکل کالج استریت نمبر ۴ (بدل ابوة اخبار پشکی گرفته میشود) سالانه — شش ماهه**

﴿ هند و برمه ﴾

۱۷ روپیه — ۷ روپیه

﴿ ایران و افغانستان ﴾

۲۰ قران — ۲۵ قران

﴿ عثمانی و مصر ﴾

۵ مجیدی ۳ مجیدی

﴿ اروپا و چین ﴾

۳۰ فرانک — ۱۶ فرانک

Habibul Matin Office
4, Medical College St.,
CALCUTTA.

﴿ کلیه امور اداره با ﴾ مدیوکل مؤید الاسلام است

﴿ هر دو شنبه طبع ﴾ و سه شنبه توزیع میشود

﴿ یوم دوشنبه ﴾ ۱۲ صفر المظفر ۱۳۲۶ هجری

﴿ مصادف با ﴾ (مطالب خاصه مدون امضای معروف) **﴿ روس و ترکستان ﴾**

۱۰ مارچ ۱۹۰۸ میلادی (اوه درج نیاید) ۶ ماهات

﴿ در این حربه از هرگونه احتصار و وقایع داعی و منفع دولتی و فواید ماقی بخت میشود ﴾
(مقالات عام المفعه مقبول و در انتشارش اداره آزاد است)

همایه پیش از حدوث این حادثات پیش آمد ماراداسه به تکالیف خود عمل کرده متنظر وقت و موقع اند و هر یک همه با این از تقبیبات بلطفی هر کجا ما قوای خوبیش را در داده اند ما زیاد می نهایند

درد انجامت که نه دولت در صدد جاره است. نه ملت نظر عاقبت خود آثار از اختلاف باطنی و تحد طاهری ملت و دولت جه برخواهد حالت حز ایکه همواره دولت در صدد کار شکنی بمحاس، و هماره محاس در وقایع از دولت اوقات هنوز صرف نماید؛ و این دو دست یکدیگر داده همکرت را بریاد دهنده

مقاصد دولت و ملت در مشروطیت سلطنت یک است که عبارت از ارتقاء سلطنت و آسایش ملت و حصانت همکرت ناشد. بر دانایان ملت است که هر زمان میتوانند معنی این مذاقت متساوی الاصلان را داشت و دولت هم نهایه بلکه بن داشت مثبت الارکان را در قلوب آحاد هن کنند، و بعام و خاص بفهمانند که در ساخت مشروطه شاه و گدا، وزیر و کاپ، فقیر و غافی، امیر و حفیر یکدیگر شریک النعم والضر اند، و احمدی را امتنیاز بر دیگری نیست مگر امتنیاز شغل، جذب نجیه یکی اسرار و حکیم ملت یا وزیر دولت می شود، امتنیارش فقط بهان شغل است، هماقدر که آن شغل از او صریع شد

﴿ ایران چه در پیش دارد ﴾ حالی بسیار هولناک، و عاقبتی خلیلی مخوف، چرا؟ بواسطه آنکه از یکطرف ملت در بیمه بیدار شده، حقوق خود را اشناخته، در صدد ندست آوردن آن است، راه را از جاه اشناخته با کامه حرکت میکند بلا تاخدا مدریا میزند، و مدون راه نبا بصرها بیرون، اصل را رها کرده بفرع جیبیده، حقیقت را نشانه به عجائز پیوسته است

از طرف دیگر دولت ازین هیچ ن و جنیش ملت از خود رفته جوون در بی عامی با ملت شریک است خود هر چیز را هم شامل نموده جاهلانه راه جواره را گاهی در مخالفت علی و گشی به خدمه، و حیله بزرگ است، هر روز به نیزگی عامه وا بجهش و هر ساعت هه قصی اهالی را بخروسی می آورد.

نتیجه این حرکات بی عامه ملت و دولت آن است که پادشاه از وعایا مخوف، و ملت از دولت متنفس مردم در انحراف، همکرت در انقلاب، سلطنت در اضطراب اجابت در بهانه جوون، همسایگان در کین، وزدان داخلی هم که بازار آشفته بحوالهند،

عائب این غذات و جهالت ملت و دولت یکجا ماجر خواهد شد؟ میباشدون عائبین ین مآل اندیش

وجی را کشوری می‌سرویند و بک حزب را تاجر و طاغیان را زارع می‌گویند، و حال آنکه تمام افراد بک ملت و فرزند بک آپ و خالک اند

بعقیده دامایان تمام خرابی از همین نکته افتراق پیدا که ملت و دولت را از اتحاد حقیقی باز داشته عجب این است که دولتیان خود را خارج از ملت نصور کرده، وظیفه خود را فقط مانحصر در تقویت دولت آنهم برای فروختن سبروت بقرای ملت دانسته اند، و افراد ملت هم خوبیشتن را از دولت جدا دانسته آسایش خویش را در اضمحلال دولت بندانشته اند، درین گیر و دار نخصین مملکت از دست رفته فرد بک است شیرازه استقلال دولت و آسایش ملت تمام از هم به باشد

جاره این درد جوست؟ بعقیده: جمیع ارباب حل و عقد جاره دو اتحاد ملت و دولت منحصر است، اتحاد ملت و دولت در صورتی از داره افظ خارج شده معنویت پیدا خواهد نمود، که ملاحظات شخصیه از میان منفع گردد، و لاظن نوعیت بیان آید، یعنی که همه استقلال سلطنت را بخواهند، ولو هر کس از افراد ملت سلطان باشد و یا آسایش ملت و نخصین مملکت را بخوبند هر وسیله که ممکن گردد

این نکته بیز حق نمایند که در مساطع استحکام اصلاح نلأة مذکور مشروطیت باید از افراط و تفريط دوری جست، و مدار اعدل را از دست نداد، یعنی اگر تمام افراد ره نمایند در آسایش خودشان هیچ اقتداری برای دولت باقی نخواهد ماند، و اگر تمام نوجه باقتدار دولت شود آسایش ملت ایروان در خلال هر بک از اصلاح خال بآن دو شاعم دیگر وارد می شود دامایان مملکت راست که تمام نوجه خود را در استحکام این مذکور قرار دهند، و هر کس را که محل بیک از اصلاح نلأة بددند، محل آن دو شاعم هم نصور کنند و هر کس قبول نمایند دعوی کسی را که حرکات آف محل بیک از این اصلاح نلأة باشد ولو آنکه بنای باصره، و بود آن دو شاعم دیگر باشد، حرکات فرد افراد ملت باید در استحکام اصلاح نلأة مذکور مشروطیت یکسان باشد، و محال است که ما هنوز مقصود بتواهم رسیده مگر اینکه نوجه ملت را با اصلاح نلأة

امتیاز هم از وی مرتفع می شود، همان قسم است مقام مذکور سلطنت، بنابراین که در قانون اساسی تمام سلطنتی ای مشروطه نگاشته می شود «سلطنت و دیمکت ای از ملت که هر کس بخواهد می سپارد»

درین صورت هر کس که محل استحکام اصلاح نلأة مشروطیت شود، و یا هی در تشید میان بک از اصلاح نلأة مکنند و بو دیگری تفوق دهد، محل مشروطیت است

مهندین فصل مشید مذکور مشروطیت راست که در دماغ افراد و آحاد مشروطه خواهان جای دهند که در سلطنت مشروطه امتیازی ۷۰ هه شغل و منصب بین اعضای دولت و افراد ملت نیست، و این تفرقه هم برای تفکیک وظائف و تجزیه مشاغل است، که سرمایه جمیع انتظامات شناخته شده است، و این افتراق لعلی ملت و دولت هم مبنی بر امتیازات شغلی است ورن دولت خزهای از افراد ملت نیست، و ملت عین دولت میباشد، هر کس غیر ازین بغمد با دشمن مشروطیت و یا از موضوع یکسو اقتاده است، جه نخصین مملکت بدون تقویت سلطنت صورت نمی بندد، و بدون این دو انتظام مملکت و آسایش ملت از محال است

باید فرد افراد ملت فهم اند که دست از افراط و تفريط بودارند، و از انساب خود بیک از اصلاح این مملکت و معاهدت با دو شاعم دیگر کنار گیرند، در تشید اصلاح نلأة این مذکور متساوی اقدام نمایند، یعنی همان اندیز که در آسایش ملت ساعی اند در تقویت دولت هم کوشش باشند و بهان میزان در نخصین مملکت هم حد و جهد نمایند، یعنی فرق درین سه ضلع قرار نمدهند و خود را تنها مؤبد آسایش ملت ندانند، تباخی با دولتیان ظاهر ندارند که جمیع خرابیها ازین جا برخاسته، و افتراق بین ملت دولت از همین راه پیدا شد، ملت و دولت ولو این دو ملتند و هم و میان بک است، که عبارت از باشندگان بک آپ و خالک که در آن آپ و خالک شریک النفع والفسر میباشند، نهایت این است که برای حلب مذاق و دفع مضار تجزیه خدمات و تفکیک وظائف شده و بعض افهام و تفهم اسامی مختلف شده است جامعه را اعضای دولت میگویند و سایرین را افراد ملت و از در آنها هم تفکیک شده، بخش را اشکری

شیراز باشد همکلت فارس امن نخواهد شد و وزرا اگر امیلت فارس را میخواهند آنها را از شیراز حرکت داده در نقاط دیگر ابران امارت و حکومت و وزارت و پیش کاری دهند، تا هم همکلت فارس آرام ماند، و هم خاندان قوام آسوده شوند، جوف هنوز دولت مایل بامنیت همکلت نبست بقین است صرائف خیر حواهان بسع قبول اصفهان نخواهد شد

۵) قابل عبرت است

از جندی باین طرف عمدۀ اشتغال جرارد فرنک بوآقات عجیبیه بر تکیس است، و مافقط همان حلاصه واقعات تاگرافی و توئرقناعت کرده ایم، اینک برای جای نوجه مستبدین و عربت آمان که خلیل شباهت مستبدین بر تکیس دارند هنوز ذیل را از روزنامه (فطان) نرج، می نمایم

باید دانست بر تکیس هیارت از همان پرتفال است که در قرون سال‌گه کوس ابته و شوکتیش در تمام اروپا کوشه می شد، و بقوت صنعت و نجارت مستعمراتش در آفریقا و آسیا کال و سمت را داشت عمرت حکومی بندر عباس که معروف بکاره فرنگی و از عمارتهای بسیار هنری داشت از تعبیرات آنهاست (گوا) و مضائق آن در قرب هیئتی هنوز در مستعمرات آن دولت باقی است در آفریقا و چین هم دارای مستعمرات چند هست، در سه فرن گذشته حصة عمل تاریخ اروپا راچع باین قوم بود، و هیچ نماده بود که کوس شعنهای این قوم در علم کوشه شود، در صنعتی نظیر، در نجارت جسور، در شجاعت اول قوم اروپا شهر بودند بهمان اسباب ایشکه ملت و دولت ایران از بعد صفویه خاصه از بعد نادرشاه افتخار و حجه الله علیه رو اخحطاط نهادند ملت و دولت بر تکیس هم به بستی مائل آمدند، اگرچه حال آنها بخاست ترقی سایر همایگان شان ماند ماجلوه و حشتم نمود، ولی جون همایگان شان خلیل ترقی کردند و آنها بهان پایه ماندند در منهای درجه پستی فرار گرفتند، در اواسط قرن گذشته اصمحلال و فنای این قوم را سیاست‌بیون پیشین گوئی نمودند

بر تکیس سلطنت مشروطه، ولی قوایش بسیار ناقص و احتیارات بادشاه خلیل زیاد بود، ازین روم مشروطیت آنها جاده ترقی را برایشان صاف نمود، و بادشاهان مستبد مردم را از وصول بحقوق خود باز داشته از حرکات مستبدانه بادشاه ملت به تصریح آمده بودند ولی سرعیت در بده جنایت قلوب آنها را احاطه

مشروطیت بیک میزان و انداز قرار دهم هر کس خود را خبر خواه دولت بداند و حرکات محل آسایش ملت دیده شود کذاب است، و همین قسم اگر خبر ملت را مستمسک کرده حرکتی که منافق با استقلال سلطنت است از او سرزد شود دروغ گوست

اینجا اشتباه نشود که سلطان غیر از سلطنت است، ملت باید محب و مؤبد سلطنت و باتبع و بالتناسبه خبر خواه سلطان باشند، درین سوت هرگاه شخص سلطان هم حرکتی که منافق با استقلال سلطنت است به نماید، همان نظر باو باید نگریست که بدشمن ملک و ملت میشکرند بسیارت بسیار ساده شخصیت را باید در نوعیت عدو و تابود ساخت

این کلیه چیزی نتیجه می بخشد که فرد فرد اهلی اعم از اعضای دولت و افراد ملت باید گوش ترک حرکات یکدیگر بوده هرگاه حرکتی از کسی ولو شخص بادشاه دیدند که محل استحکام بیک از اطلاع ثلاثة مذاق مشروطیت است از پایی به نشانند تا اورا دفع نموده تلافی ماقات نمایند، چرا که بادشاه هم جز امیاز منصبی با سایر افراد ملت هیچ تباين و افتراقی ندارد، آنچه این را باین مقام خوف و جایگاه هولناک رسانیده همان تسامع در حق مخالفین است، و این تسامع رفته رفته قوای ملت و سلطنت که عبارت از قوای همکلت است باندازه ضعیف کرده، و خواهد کرد که در آنچه مذکور بر دفع احدی از مخالفین نباشیم - بلی (الفرصت تمریض ایجاد)

۶) خاندان قوام‌الملک در فاوس

و قایع نکار (طمس) از طهران خبر میدهد که اختلاف دو طبقه را شیراز بالاگرفته قوام‌الملک و پسر بزرگ او و دو نفر از ملامای مشهور شیراز بهن و رسیده اند،

اصلاح خواهان طهران هم خلیل جست و جایک دیده می شوند

۷) حبل‌المتین

وقوع این واقعات نائی از عدم اطلاع وزرا از وضع داخله همکلت است، هنوز وزراء ما اهلی ایارها خواب و غافل تصور می‌نمایند، اگر وزارت فارس را با این مه مخالفت اهلی شیراز بقوم نداشه بودند، و اندک از خلیلات ملت پیروی میکردند این واقعه واقع نمی شد، عقیده ما هاره این بوده و هست که بک نفر از خاندان سوام در

بشهادت تاریخ و تصدیق جمیع سیاست‌بیون تزلزلات قرون اخیره این ملک و ملت در سایه عیانی و نی بوری و خود خواهی پادشاهان که اجداد آن اهلی حضرت بودند باید گردیده و شاهنشاهی پر تکیس تبدیل بیک امارات ممتازه شده است درین قرون اخیره هر قدر فشار استبداد و طبائجه همایگان این ملت را بهوش آورد، اجداد اهلی حضرت بر فشار ظلم و اجحاف خود افزودند هر قدر عنای قوم بر قاع و قمع ماده اختلاف ملت و دولت کو شدند، از خود غرضی پادشاهان تیجه ممکوس بخشدید، تا همانا بمخالفت شخص پادشاه که ملت پدر خود می‌خواندند بارتبهای قائم شد، و سختانی گفته آمد که شایسته مقام منبع سلطان نبود و رفته رفته این پارتبهای مخالفانه و سخنان حسوانه منجر به داوت قابی بین ملت و دولت شد، و تیجه همان گردید که پدر تاجدارت را کشند و برادر یکنایت نیز با سوز حرکات پدر شد، و ما با اواز رسماً می‌کوییم که پدر اهلی حضرت کشته افغان خویش است، و این واقعه ابداً حالی بارگان شاه دوستی ملت ذریف پر تکیس نمی‌اندازد

اهلی حضرت این ملت پادشاه را برای قمع خود می‌خواهد و در صورتیکه پادشاه محل منافع ملت شناخته نمود طبیعاً عیتش از قلوب زائل می‌گردد، شخص اهلی حضرت امروز مصوم و محظوظ ملت است، هرگاه ذات شاهانه خیر ملت و بی‌بودی سلطنت را ماحظ دارد از مقام عصمت بقدس ارتقا خواهد چشید، و هرگاه مانند پدر تاجدارت آباء خوبش را در ویران ملک و ملت خواسته باشد گناه کار شناخته شده جایگاه پدر را خواهد دید اهلی حضرت این ملت نمی‌تواند دست از دامان وطن که مادر حقیق آنان است بکشد، و او را در عناصره گذاردند، افراد این ملت ما شخص اهلی حضرت درفع و ضر این خاک سیک روجه سویم اند و للاحتله بکجاءت محدود با شخص واحد پادشاه نمی‌توانند چشم از قمع و ضر خود درین خاک بالک به بودند

اهلی حضرت افراد غبور بک ملت پیدار که قد مردانگی در جلب منافع خود استوار نموده از کشتن بال، و از کفت شدن هراسی ندارند، این تصور باطل است که بخاص و غیر و تبیخ افرادی چند بتوان بوده خفات بروی ملت کشید، به همترین ملت همکشورین هزاران

داشت که بطریق جرأت دست از آسینین پیرون نیاورده احذاق حقوق خود شان را از شاه مستبد خود نمی‌گردند، و این نکته من بد برجسته اسول مشروطیت را پایمال مصمم گردید، که یکدنه اصول مشروطیت را باعوال هماید و خود را پادشاه مستقل قرار دهد چنانچه وکلای شوری را خلخ نمود، و مخالفت با مشروطیت را مصمم گردید، اهلی حضرت ادورد هم پادشاه افغانستان با پادشاه متوال کمال دوستی و رابطه را داشت، چنانچه من غیر رسم آن اهلی حضرت ایشان را از حرکات مستبدانه منع می‌فرمود، ولی پادشاه غرور مستبد اینها از خلوات فاسده مار نیاده، بر اسب اسپرداد سوار شده سخت بناخت تا ملت استوه آمده شد آنچه باید واقع شود که در تکرار افات ساقه شاهات یافت، و پادشاه و ولیه مخصوص او بقتل و سبدند و نفرت علیه ایشان را بطرف خود جای نمود پس از آنکه (اماکن) فرزند کوچک پادشاه متوال به تخت شت و اهلی را به آزادی و حریت تامه اطمینان خشید، و محابیت مشروطیت کربلت و قسم خورد حریت صاحب اینکیس علماً انجمن نموده تبریک نامه پیادشاه مصصوم خود تقدیم کردند صورت آن تبریک نامه در خبر (قطان) ترجمه شده ما نیز برای عبرت خودمان روجه می‌نماییم

ترجمه از اخبار فطان

جز تبریک نامه حریت طلبان پر تکیس

(به پادشاه مصصوم خود)

(اهلی حضرت اماکن)

مصصوم پادشاه ما - پس از تقدیم تبریکات صمیمه ستد طلبیه ما حریت طلبان وطن خواه شاه دوست از آن اهلی حضرت این است که اندکی بشاریخ ساقه بن هملکت بذل توجه فرموده وابت و شوخت شاهنشاهان قرون اولیه و نیوت و عنزت ملت پر تکیس را به مرور بگردید، و موارثه همیگان با آن دوره نموده ظاری هم بحال زیون امروزه این ملت و دولت فرموده تا فرق زیین و آسان را برآوی العین مشاهده نماید، و آن آنکه ملک همان است و ملت همان، آن ده ترقیات عین القبول در سایه افاده ایت عبدانه و همت مردانه همین قوم حاصل شده بود

و با پسندیده ملکت محل ملاعنة دو دولت قویه اصران شده، و یکی از آنها بزر و شوه و نزدیک فرض خلیل نزدیک مدان دولت داده، و دو زیر سایه نشیدن آن وزیر خان نایل شد بر اینکه گمرکات شاهزاده ملکت آن بادشاهم را برهن گرفته و از مملکت دیگر بعضی اشخاص جلب کرده که منصبی امور گمرکی بوده وجوهات آنرا دریافت دارند، و باین وظیله تقوی خود را در اطراف آن ملکت مستقل و مستحکم داشته، و حربی که در عرصه پلیتیک و سیاست داشت مغلوب و منکوب نبود، اما چندی نگذشت، که آن وزیر خان مطروح از وطن شد، آن بادشاه هم بدروز زندگان گفت و خلاف وی بخت جهانگردی قرار گرفت، و از همان طبقه دسایس مفسدین فرستاد آن وزیر خان مراجعت به ملکت خودش و منصبی امر وزارت گشت ولی چون اعراب خلیل طبیعتشان از سابق تفاوت کرده با فرنگیان معاشرت نبوده راه و رسوم جدیده را فهمیده بودند، دیگر شوالیست زیرمار اجحافات آن خدایت پیشنهادند، و یکنفر از آنها خودرا (هدوی طن) نام نهاده بشرط گواهی وزیر را کشت، و بعد هم خود کنی ارتکاب نبود، هر چهه آن خان رفت اما کاریکه در ملکت خود نبوده بود بجا طنده و آینه سو، اعمال وی گشت -

در نواحی سواحل آن ملکت همه ادارات گری مدست اجانب افتد، و هرجد و هر طور بخواسته میگردند، و با اهل آن - امان بحسب میل خود رفتار مینمودند - صریحی مدخلت هم نازه در صرط انسابیت داخل شده، بوی آدمیت بخشم ایشان نرسیده بود، و لذا نهیمهلات و رده را در خود قبول میگردند و دم نمیزدند یعنی راه دم زدن نمیدانند و پیغم بودند قمع و ضرر خوبیش را درست مانافت نمیشدند، و بدینجی و مذلت را از خوش بختی و شوکت نمیزندند، و وقته که تحسیزات این مأمورین بگاهه هنوزی درجه میرسید و احتجاجات ایشان باعلی مرحله میگشید، آنوقت آن عزیزی مدخلت مذکور کاریکه میگردند همین بود که میرفند بقانون خودش در مساجد پناه گرفته و بقوله خود (بلوی) مینمودند، و نام پیشوافتشان این بود که یکنفر را از آن مأمورین هزد کرده کسی دیگر از

قابل نازه برمی انگیزاند، صد نفر اگر از ملت کشته شود لاعماله بکفر از دولتیان مستبد میشوند خواهند رسید، و همین وضع سالی چند نخواهد گذشت که ملت همۀ سه هجری خود مانده دولتیان مستبد تمام خواهد شد اما بحضرت - ملت اگر قابل رحم نیست برخود و خاندان خوبیش ترحم فرمد، ملت هرگز از رعایت خارج نمی شود، ولی سلطان از سلطنت تواده او فراد ، ملت پرنیکس دیگر قبول احکام مستبدانه بادشاه خود را همتواند کرد پیش ازین سکبت و خواهی و ذات را بر خود گوارا نخواهند نهاد، از سلطان پاسبان ملک و ملت خواسته اند نه استبداد فروشی و فشار رطایا، چه نمود که اهل بحضرت منافع و مضار ملک و ملت و دولت را نوام تصور فرموده با دستهای یک شده با ملت دوباره مقامات اولیه خوبیش را حاصل فرماید

اعلی بحضرت - بادشاه بدون همراهی رعایا هیچ نمیتواند کرد، ولی رعایا دون ناید بادشاه بهمه کار قاراند، بادشاه نمیتواند خود را مستافق از رعایت دارد، ولی رعایت نمیتواند بادشاهی اختیار نماید بر خود یا دیگر موقت بادشاه نمیتواند رعایای خود را تمام کند، ولی رطایا مبنواند بادشاهی را از مبانه خوبیش صریع دارد

اعلی بحضرت - یا و دست اتحاد حقیقی یافت ده و بحق خود راضی شو تا بخان امیر اطوروی نائل گردی اهل بحضرت - بمقيدة چند روزه ملت در حق خود معروف میباشد که تو را معصوم دانسته محبوب القلوب داشته اند، همین که منصبی امر شدی، اگر حرکتی مستبدانه از اهل بحضرت سر زند فوراً عقاو شان تبدیل یافته بهمان نظریکه بدر تاجدارت وا دیده تو را خواهند دید امان از بعضی که پس از حب در دل ملت جای گردید اهل بحضرت - ما و کلای حریت طلبان که این هرائی احسانه را بحضور مبارکت تقدیم داشته ایم هیچ یک شایان سلطنت و جاحد در جلب این مقام منبع نیستم، ولی در حفظ منافع مایه از فدیه جان و مال مضایقه ندارم، (ملت خواهان وطن پرست و شاه دوستان حقیقی)

﴿تاؤل صبیب یا چکایت طرفه﴾

﴿نکارش یکی از ارباب اطلاع﴾
یکی از بادشاهمان جزیره العرب و ذیوی خلیق داشت

وینا مند باس حاکم سی در پیدایش گرمهها کرد. آخر آنها را پیدا نموده باز آن اجنبی بود، آن شخص در اطاق روی گرمی اشته بود که نوکرش آمده طبر ورود ضابط و حصول گرمهها را داد، فوری آنکه شخص اجنبی که خدا را بده هم میگفت (مرسی - مرسی - که خدا) و گرمه هارا در بغل کشیده چون گرمه ها را لاضر بدد زبان نزسم (مان دبو - مان دبو ! مان ام) گشود و بعد بک دامه نفک خوب به (ضابط) اهتمام داد، و چهار تومان بر مواجب دو نفر از نوکرهای شخصی خود که گویا مواجیستان در خرج آن دولت عرب میاورد اضافه کرد. هر چهاری شهر فهمیدند و دانستند که ناجه درجه چیزی نفهمیدند اند، و بعضی از آنها میگفتند جرا باید بول دولتخان صرف مشناق گرمه دیگران شود، و بعضی میگفتند این بول از حیب خود داده، اما راویان اخبار و افلان آثار چیزی در اینباب نتوئته اند و نگفته اند و همینقدر فرموده اند که بی علمی بلکه ماق خالک بر سر آنها میگند، اما روایت صحیح و حدیث موثق در یک کتاب درست و بدیده ام که اگر آنرا بدست بیاورم هم ام آن هم امکن و هم ام آن مامور خارجه و هم ام آن حاکم و هم ام آن سالنه و هم ام آن ضابط هم پیدا نمیشود، اما میدانید فردا هم روز خداست و بی گدار نباید حرف زد خاصه در چنین کار مهمی که باید دو نفر گرمه نخیب براق در کار است. خودتان هرچه میخواهید قیاس کنید و آئمته در گوش و فقاء خود بگویند - راوی اخبار - ح - س - ن

منگ

(شب ۲۴ محرم ۱۳۴۶)

شب تاریک و خاموش بود، گذیم بهتر است مخفی در بعضی جاهای استاده از گفتار و رفتار اهالی چیزی غنیم، و اگر دلیل پاشد نشر دهیم، بدرو سراییم یکنفر تاجر معتبر استاده، صدای همیشه شنیدیم و بعد از لحظه مختصری نام آن سدا مبدل آواز قایان شده و نوائی مخصوص داشت، مثل آنکه چندین کارخانه آب حرش بکار افتداده، غل و غل، و قل و قل باند گشت درین هم بعضی اوقات صداییم (بسم الله حاجی).

هان طایفه بجایش برقرار میگردند، وقتی رفته ام از دولتشان شد که در هرجا بک مجلس انجمن که با مصالح امراب (سالفه) میگویند اتفاق باید و صریحای ما هم در یکی از بنادر بزرگ سالفه بربا کردند، و چند قفر از ریش سفیدان خود را در آن گذاردند، و روزهای اتفاق آنهم جمیعت کردند مثل نهادهای جمالی سایر بلادگوش بحرهای ریش سفیدان میدادند، و بعضی اوقات حاکم آن محل هم قانون سایر بلاد حضور می بافت و حرف میزد، و هر چهاری نهادهای هم بعضی اوقات از حررهای ریش سفیدان خود خوشحال شده آنها یک ریش دار بودند دست بالجهة خود میزدند، بی ریش ها کف دست بزرگ زنخ خود نهاده تبسم میگردند -

روزی آن حاکم در این سالفه حاضر شده در ضمن حکایت از فعال مامورین سابق الذکر گفت حکایت خلبان محیب دارم، و آن اینست که رئیس اداره انجا دو گرمه داشته آنها را مطلق العنان در صحراء نهاده گریخته اند، و حالا میخواهد بدینواسطه بر من مسئولیت وارد آورد، هر چهار خلبان میگردند و همان طوریکه گذیم با ریش و زنخ خود بازی کردند، اما حاکم گفت چون معلوم بشود بحره اتفاق میگذرد، بودا وید این خطرا را بخوانید سواندند بعربي و قریب باین بود :-

جناب جلالهتاب اجل الامر رحمت بجنابک مبدیم که دو رأس سنور از مال دوستدار در صحراء مفقود گردیده خلبان (آنا نهیب) که با وصف مودت و یگانگی جنابک مهنا گرمه های ما مفقود گردد، البته الف البته باید عمل الفور اقدام برای حصول سنور نموده و فی صورت فقدان قیمت آنها را که هر بک می نویان است پردازند زیاده ما نتصدیع جنابک الشراف ایام المودت مستدام -

بعضی هر چهار قاه خلده گردند، و باره بغضب در آمده حررهای نند بحاکم زدند که حیث هر چهار رفته باین شخص سنور که با حالت حالیه مهلاست مسئولیت بر تو وارد نهاید، اما حاکم خلبان کار دیده و دانا بود گفت حل بفرض میگند بجهودم یا تقدیش کنم با بول بدیم - بخاست و رفت - که خدای آن صحراء که بقول هر چهار (ضابط)

ناطق اول - شما جرا آنوقت بآ خبر ندادید تا
هر طوری بود بدغشن می برداختم و اورا از خود جدا
می کردیم بس معلوم می شود شما هم مقصرید
ناطق دوم - من حق المقدور نمی خواستم و نمی خواهم
چیزی بروضد کسی از رفاه بگویم . اما این نگفتن من
تا اندازه است که ضرر و احتیاج می باشد
ناطق سوم - این حرفهای شما هم می فایده است
هنوز ثابت نشده که فی الواقع او هم بوده یا نه در هر
صورت فکری بحال عhom مات کنید
حلیل تعجب کرد که بوشور بجا و این حرفهای
مشروطه خواهی و اسانبته بجا . از رفیق پرسیدم
حادثه ۳ شب قبل چه بوده ؟ گفت هیچ ، پیش صریو ،
اصراحت کرد گفت این همه مدت اهالی بوشور فخر شان
همین بود که ما دارای امنیت هستیم آنهم ۳ شب پیش
قریب ده نفر بخانه کلانتر شهر رفته اورا سدا فده
بودند و همینکه آمده بود شاید تذکر کرده بودند او
هم با چند هر از خانه بیرون آمده فیما بین ایشان
شاید ها رد و بدل گشت و در صف شب شهر بهم
خوردند ، بالآخره کلانتر با ۳ نفر از هراهاش فایق بر
آنها شده هزینه شافت داده بودند ، و یکنفر از اهالی
گرگ موسوم به میرزا ابراهیم خان که از محرومین آنحصار
در میان بوده اورا گرفت بخانه اش بوده اند ، اینها که
خود شان را دارای تهدی حساب کرده و مخصوص از
طهران برای کارهای تُرك آمده اند میروند شهاب
از اذل دسته سندی کرده این کارها بینهایند
کفم رفیق حرفت حلیل بی با هنظر می آید در هر
جا کلانتر باید شاه بخانه ای مردم رفته و خرابکاری
کنند چه طور در این کلانتر مقهور و مغلوب شده
بخانه اش میروند شاید میکنند ، خشن میدهند ، این
چه نقلی است ، گفت عقب مکن (سوزن باش)
از اینجا گذشته بکسر دریا آمده نظری تمام سواد
شهر حکرده آن را غامی در تیه ظلمت و تاریکی
غرق دیدم ، و گران میکردم زنده در آن نیست ، بر فیقم
گفتم شهر شما مثل کوره . جملی است هیچ روشنان
نمیارد ، گفت این هر آنهاست باطنشان خدا میماید
چه خبر است
بر خواسته بکوچه دیگر رسیده صدای کسی در

صاحب . بفرمائید بگوش میرسید و بعد از آن جوی
با غاف آوازه میگویی برآوردند که حلیل تعجب کرد ، از
وفیقم که مثل خودم لباس مبدل در برداشت پرسیدم
این چیست ؟ گفت اینجا روش برباست و اینها ذاکر اند
و از طایفه روش خوانف علیحده اند ، گفتم اینکه
برخلاف رسم هر جاست یعنی در همه جا ذاکر همان
رووش خوانست ، گفت همه چیز اینجا مخصوص است
مان و بیان .
پس از آن شنیدم یکنفر روش میخواهد ، ولی
جه روش که هیچ امام و پسر امام روحش از آن
را پسند نیست و همی میگفت
(بردند و کشند و بنواختند)
(ز هر کننه بشه ها ساختند)
دیدم اینجا هیچ قیضی ندارد ، رو بطرف دیگر
نهادم زیر خانه رسیدم که ۳ طبقه مرتفع بود و درینجه
های شیشه بسبار داشت که روشنانی چراغ از آنها
بکوچه افروخته و زمین را روشن کرده بود ، در
اطاق بالا صدای چندین نفر میشنیدم ، ولی چون
صاحبانش را نمی شناختم از رفیقم جرسیدم که آنها را
معرفی کرد و گفت اینها اعضاء قلان انجمن مستند و
گویا اینجا وعده دارند ، در اینین شنیدم یکی میگفت
قلیان برای آمیرزا . . . بیاو ، دیگری گفت نمیکشم
و نمیخواهم ، سومی گفت خوش بحال ، صدای ناطق
اول باند شد هیچو میگفت « اگر حادثه ۳ شب قبل
رواست باشد شما باید جداً در صدد کار برآیند ، و علاوه
بر تکرار افاتیکه انجمن کرده اقدام نمایید » ناطق سوم .
شنیدم سید نود و دو در میان آنها بوده این شخص که
ادعای هوشیاری میکند جرا تا این قدر لا ابالي است
معلوم می شود حلیل نویل است
ناطق دوم - من همیشه از حرکات این آقا زاده
متفرق بودم ، ولی چون او خود را بآ منسوب داشته ،
داعیه انسانیت و حقگوئی داشت نمیتوانست اورا بونجایم
حرکات او در سنّة قبل و بخرج دادنش که او شیخ
زین العابدین و صاحب شبنامه ندای عدالت است حلیل
با هم افتضاح بود بیجاوه بحدی بز زهره است که همینکه
سبید الساعده اورا گرفت ماست گیسه و بخت و هیچ
نماینده بود بگوید خودم .

اجرت بست بر ذمه خریدار است بهر یک
از ابن دو مرگز میتوانند رجوع نمایند ،
نقشه ایران نیز علیحده قیمت دو روپه
بفروش میرسد

۱۴) ایضاً

یومیه جبل المتنین با مسلک و مشرب
بانزده ساله خود در طهران اشاعت
می شود ، هر کس در هندوستان طالب
باشد در کلکته باداره جبل المتنین - و در ایران
و سایر ممالک خارجه به (طهران . خیابان لاله
زار . اداره یومیه جبل المتنین رجوع نماید . قیمت
سالانه در ایران سوای طهران چهل و پنج
قرآن و در ممالک خارجه هموماً سی فراز است

(میکادو نامه)

میکادو نامه منظومه است در جنگ روس و ژاپون
که بعض شاهنامه نگاته شده، و دارای ۵۰ عکس های
حقیقی میدان جنگ میباشد ما کمال امتناع بطبع رسیده
هر کس خواستگار باشد باداره جبل المتنین کلکته و رجوع
نماید قیمت در هندوستان سه روپه ، ایران یک تومن .
اجرت بست به ذمه خریدار است

۱۵) اعلان

جلد دوم ابراهیم یک که افراد را به زبان
تازیانه غیرت در حب وطن است با کاغذی بسیار اعلی
و طبی خوبی خوب در سیصد و بیست و نیم صفحه
بغضه جلد اول کتاب موصوف برای فروش در
اداره موجود است ، این کتاب گویا لازم نمعرف
نماینده باشد ، هین قدر کافی است که بگوییم این جلد
از حمله اول نافع نز و ملجب نر است ، هر کس جلد
اول او را ملاحظه نموده از مذاق مؤلف و سیاق
کلام و حالات طالیه آن بخوبی واقف است ، که در زبان
فارسی کتابی باقی سبک و سیاق نوشته نشده ، قیمت
چهار روپه ، اجرت بست به ذمه خریدار است

خانه شایدم میگفت ناید کاری کرد که هر طور است
مرا بوكالت طهران انتخاب کنند ، جند نفر دیگر
الافق گفتند غیر از تو ما نمیخواهیم آسوده باش
کارت بکام است

(گعنام)

۱۶) مکتب از استرآباد

مدت بکاه است سه دار اردوبیه بزرگ با
شکوهی برای استرآباد و استزداد اموال منوه و
مجازات اشرار بیوت در آقین که دو فرسنگی شهر
و اول خاک ایل جعفری میباشد منعقد و تشکیل داده
اند . و ما تمام قوای خودشان در استزداد امرا و اموال
مسروقه حاضر میباشند . تاکنون سی و هفت قفر از
سراء عباس آباد وغیره و مسترد و باور طان خود
شافت فرستاده اند . طوایف بیوت که این جبروت
و اعدامات را دیده تکلی خود را ماخته و همه نوع
در اطاعت و فرمات هستند . تمام اعمالی استرآباد
از حجج الاسلام و تجواد و کسبه وغیره در رکاب
سپهدار نا آخربن نفس حاضر و در بذل جلت و
مال خود داری مدارند . امیدوارم نظر بمحسن بیت و
وطن برقی حناب سپهدار اشرار بیوت بطور دلخواه
مجازات شده . تمام سره و اموال منوه مسخر و بصالجان
شان داده شود ، هرگاه خدای ناکرده اندک مساحه در
مجازات آها نشود . وای محل مردمانیک بعد ها نخواهند
در استرآباد رمکان نمایند ، مسلم است حضرت سپهدار
درین سفر که وای حفظ ناموس را دوان وطن خود
شان این خدمت را تعهد کرده اند از هیچگونه اقدام
در مجازات اشرار بیوت مصادقه نخواهند فرمود
(محمد رضا طهرانی)

۱۷) اعلان

تاریخ سرجان ملک مصور که نقشه ایران
را هم داراست بطبع اهلی ، کاغذ و خط
خوب ، در نمبر ۱۶ وکتوریا رود . کریس
لین ، مازگام ، بیشی . نزد آقا میرزا محمود
صاحب تاجر کاشانی ، و در اداره جبل المتنین
کلکته بقیمت دوازده روپه بفروش میرسد ،

﴿ در (اسکانلند) بشدت برف می باشد کالاسکه ه زبر برف پوشیده می شود - بلک کالاسکه که حامل ۱۸ مسافر بود تا ۲۷ ساعت زبر برف مانده است

﴿ تلگرافی از (چکاگو) رسیده که یکی از فرهنگ (آمارکیست) در خانه دپس پلیس چکاگو وارد شده باش رکورد چی او را بقتل رسانیده ، بعد بر پسر مذکور دنایک کرد و با خنجر بهلوش را در بد و این بخواست نموده قاتل خود را بقتل رسانید

﴿ شخص (آمارکیست) که رپس پلیس و پسرش در (چکاگو) بقتل رسانیده یکی از طایبه های روس بود که در سن (۱۹۰۶) از (کف) فرار کرده بود

﴿ ۱۰ روز است در (موربیس) طوفان شدید و ۱۰۰ می رود که در شهرهای جنوب آن قصانی زیاد رسیده است -

﴿ بجهة عدد قشون امدادی که دولت فرانسه در (کامپانکا) می فرسند (۵۰۰۰) است

﴿ حمه شرکت در جشن سلامه فتح (کوئیک) سال سیصد و یکم دولت انگلیس نیابت از طرف پادشاه انگلستان شرکت خواهد نمود ، در سان قشون بحری سایر دولت هم دسته جات بحری خود را مانند فرانسه و امریکا شامل خواهند بود

﴿ انجمن های مضائق (اویو) و (کناس) مسخر نفت را به ریاست نامند نموده اند

﴿ خبر (روتر) از (نوکیو) خبر میدهد که اداره خارجه ژاپن اعلان نموده که ابدأ به دولت ژپن تهدید نکرده و (النیا) هم نداده بلکه امیدوار است دولت ژپن آغاز نموده جهاز (تاکسومارو) را رها کند و طاره ادا کرده اظهار پشبانی نماید

﴿ دولت فرانسه درباره تعمیر راه آهن (هakan) با دولت روس متفق الرأی است و اورا طبال این است که از تعمیر راه آهن مذکور (مقدونیا) ترق خواهد نمود

﴿ عرض خجال یکی از درد مندان -

نمره ۲۴ روزنامه مبارکه الجمال را که مشتمل بر مواعظ جناب مستطاب آقا سید جل الدین سامه الله است خواندم و بر مضامین عالیه اش واقع گشتم ، و بجمل از مفصل فرمایش اکشان این بوده که هر بدنحق برای ما اسلامیان داشته اند و باید بآنها بخواهیم نمی شد ، بسیار محب

﴿ اخبار خارجه -

﴿ (سرهنری کبل بزم) رئیس وزیر ایگستان بعرض صعب بینلا و حاشیه بذاست -

﴿ قبل از رسیدار شدن بمعتم (تیارتر) اعماض حضرت ادورد هفتم با (سرهنری کبل بزم) رئیس لورا ملاقات نمودند

﴿ خبر (روز) از (نوکیو) خبر میدهد که دولت ژاپن با تهدید تمام به دولت چین در خصوص جهاز جنگی (تاکسومارو) که گرلا (ماکار) چین گردان کرده طلب معدن و خسارة نموده - دهه ای ژاپن اینست که گرفتاری از در مقامی که متعاق به دولت (برنیکز) است واقع شده - بنظر می آمد دولت ژپن در صورت رسیدن جواب خاطر خواه مستعد احده حق خود شود

﴿ خبر تاره از (بونس ابیس) رسیده که نون یافتن رئیس وزیر ای (ارجنتین) از نارنجی که بر کالاسکه زده بودند خیلی عجیب است - چه بارنجک قریب بای رئیس وزیر افتاده و مشارا به از بای خود آنرا دور نمود -

﴿ (مسن جویس چمبراین) بجانب (ربووه) رسیدار شد چین عبور از آبادی ایگستان در چر طوفان گشت وقت ورود در (کالی) از صدها خیل ضیف بنظر می آمد -

﴿ دیروز یعنی برس (فریدیند) بالفاری و برس (ایلنوره) روس عقد ازدواج بسته شد -

﴿ (مسن جویس چمبراین) وارد (کینس) شد -

﴿ یکی از مجرمین که خود را دیر روز نامه (کالونیو) در (اطالیه) ظاهر نموده ز امیرار (بولند) نابت شده است -

﴿ دیروز وقت عصر (مسیو کامنسو) با (مسیو قالبرس) تا دیر باز گفتگو نموده قبل از آنها با وزیر نیز مشاوره کرده - جنرل (لیانی) و وزیر (مراکو) هم درین مشاوره شرکت داشتند

﴿ دولت فرانسه با جنرل (لیانی) مشورت می کند که از (کاسابلنکا) الی (بوشید) راه آهن کشیده شود چه در آنها (بوشید) که فامیلات مستعد کم

طایفه و ترسیم از جمیعت اشار بالطبعه باید پیشتر نویسند
زیرا اختیال مضرت نادر مسلمان بیش از دانا است
دستور العمل درس مکاتب هم (بروگرام) بکی از
مطلوب مهم است که باید مقتضایه حالت و موقع را
منظور نشود، درین (دبستان ایرانیان) که کودکان
هم آذربایجان هستند و بخواهند زبان ملی فارسی
خود را پیاموزند باید معلمین متقدراً از هر جا که ممکن
است جلب کنیم و چون در همکاری پیگاه بزرگ
میتوانند به تمام اصول عقاید و آداب ملی آنها جهود
کافی داشته باشند ایرانی زائده شده درین صفحات
را ایرانی بزرگ کنیم و نگذاریم در جمیعت دیگران
خلوط و محول شود، و بجز لازم است همه وقت اولاد
فقراء و پندیشیم آقازادگان را ممکن است بول
خرج کنند انجماً یا شهر دیگر هکات عالی بروند ولی
بیوایه‌گان اگر درستان ناتص و قابل اعتماد نباشد لابد
یا (واکسی) میتوانند یا دوره گرد، زحمت شش ساله
او و معرفت احباب خبر همه هدو میروند
(بروگرام) مکتب در مملک متعدده طبلی محل
تأمل و تقدیش است و هنوز در وطن ما اعتنای بر آن
نیست، هنلا در مکتب جدیدیکه در اصفهان تأسیس شده
نحوی (نحوی اسلامی) را بکی از دروس مقرر
نموده اند، جز بحواله میتوان مکتب هرچیز بسب
دیگر نمی‌توان پیدا کرد، خوب است تا وزارت علوم
و معارف اساسی نگردد و شاخه‌های آن در ایالات
کشیده نشده عالم و دانشمندان و انجمن‌های بلدی بدین
کار نوجوه داشته نگذارند بیوقوفان یا ارباب فرش
حیات نوآوگان وطن را مسحوم کنند، و نایسته است
بنجای مذبور یاد آوری شود که چون زمان فارسی ملی
خودمان بلت ب حق سران قوم ضایع شده و اسرار
زبان‌های نیست، نحصیل لسان انگلیس و فرانسه و آلمان
را در بعضی بلاد بیزه در پای نخت لازم شمرده اند
و این ملاحظه ناوقق است که این دوره نازه درجه هور
مطلوب گردش نکرده و الا همینکه مهین انجمن داشت
(آکادمی) در پایی نخت برباشد و علوم ضریبه را
بدستباری استادان زبان خودمان توجه کرده و زبان
فارسی را از آلبش زبانی پیگاهه باک و بالوده نموده
زبان عامیش ساختند این احتیاج هم نا اندازه رفع نمی

گردید و مردمخانه های ممین گرده و صفت
میکند صد هزار فرنک به آن طیب بدنه که دوای
(ورم) را پیدا کند، فلاں بوان و صفت مینا بدله از
مرکه او بجهه عمراده نوب گروب خربده بدوات آسام
و بجهزار لیره بکتب های بوئیان در اسلامبول اعما
دهند، و صفت های ختنک اغلبای ما هم معلوم است
زوت های عمدہ یا وقف آنها بیمه مقدس و تمزیه
داری میشود یا صرف جمل جنائزها برقاق که ارواح
نه عدی ازین اعمال بشکلی که اسرار مرسوم است
قطعماً بزرگ‌ترین ماهرین قرآنیه عثمانی را که اغای
بودی و مسیحی هستند با جنائزهای مسلمان که آنها
احبار در حرمت آنها رسیده هرگز دنبه میدانند که
جه عرض بیکم،
بکی از رجال ما که جندی قبل بعده دیپس الوزاری
هم نائل شد چون اولاد ندارد و صفت کرده که دارای
ابشان برقاق هرب فرستاده شود که صرف هردوی
جوانان عنبر کنند تا اذیت حکمتند: بزوار و دشمام
دهنده به اشاه (که نزد همه اقوام مقدس و باید نامش
را مختار مذکور کرد) زیاد شود، بزرگر ایرانی زحمت
میکند اراضی بقدر آنها میتواند، کاسب ایرانی جاف
میکند جریه مبدعه جوانانه هرب زفاف میکند،
درین جا حرف زیاد است و دل با خبرات بر او
درد، محض مراجعت بعفی مردم کج فهم باید سکوت گزد
و رجوع متصود نمود و اج لآگفت که نام این کج کاریها
ماشی از آنست که هکات هنام شده و باید بخلاف
این قدری کر مستحبات نامشروع و ناممقبول را
درز گرفت، و با مر مکتب که واجب و فریضه ذمت
مسلمان است دقت کرده خاصه به دبستان دختران که
تا کنون نشرورت آن را نداشت ایم، پیغمبر اکرم با
نصر ارای کے، با مر ازدواج دارد میفرماید هستیک
لودرا بگیرید، اهل فضل میدانند که متصود موازنه
زوت و هنرمت جاه نیست بلکه غرض عده از هستیگی
علم و نجابت است و آن بزرگوار خواسته که کافیه امت
مرحومه، عالم و عالمه باشند، خصبه‌های حضرت زنگ سلام الله
عابد و ادیان حضرت سکنه (ع) را میخوانم و بازیاری
دختران مکتب همی گشایم و ایشان را ناخوانده بخواهیم،
بنوی مرحوم (دکاه الملک) اگر از علم شدف این

بگوید من سرباز فرستاده‌ام، تصریح را در خدمت دول اروپ بگردان کرده‌ام و عشار سرکشی طرفین باور کرد و گفت بکمی‌بیوست ناید نموده‌ام بزودی تحدید حدود نموده اخلاق رفع کاند

سخن مملکت داخلی عثمانی

امالی را جنان چشم و گوش بسته نگاه داشته که از هیچ جای دنیا خبر ندارند، روزانه خارجه نمیتواند بخواهد، سخن از لغت و دوات و دم از وطن دوست و حیث نمی‌توانند بیان آرند، همه را حاوی سیکدیگر کرده و خود بحسب ظاهر فارغ نشته برادر از برادر میترسد، پدر به پسر اعتماد ندارد، از جماعت و ضیافت کردن نمی‌خواهد، در نکاح و حرسی پس از استیزان هم باید پس محله حاضر باشد تا کسی حرف مافرود نزند، اگر بک فر از متوجه طبع تبعه نموده عازم سعی شود پس از هزار قسم تحقیق باید اراده حاصل کند، صدای دومای روس و آواز دارالشورای ایران همچنان را فرا گرفته جز اهدودی از عثمانیان باقی دیگر ابداً خبر ندارند و نشیده‌اند، تمام امتیازات و منابع ثروت مملکت بدست اجانب است کلیه تجارت حق بقالی و قصابی هم در قبضه می‌باشد، این همه اینکی در اسلامیول هستند و تجارت میکنند تا امریک را بلکه نفر تاجر عثمانی طرف نشده‌اند، بواسطه اینکه حسن تجارت و خاصة کار کردن درین ملت مرده و مفقود شده و از هیچ طرف هم مشوق و صری نمی‌باشد، در مکان و مدارستان بقدر ذره روح نیست، یعنی آنچه مایه پیداری و موجب استفاده عامه و سبب و وسیع مفروضه می‌باشد تفصیل آن هنوز است، بوای طبع کتاب و رساله پس از هزار قسم زحمت و تحمل خرج اگر تسبیب شد اولاً اصف آن را حذف میکند و بعد یا یقه کاره و یا پس از طبع بناصله یکی دو ماه پیش در سیدن را بر تکنفر جاوس بسواند از طرف وزارت علوم فروش آن کتاب و رساله غدغن میشود و دست هر کس بپایند ضبط کرده مؤلف و ناشر را بروز سیاه مینشانند، با این مشکلات البته ارباب فضل و کمال را هوس تالیف و تحریر باقی نمی‌ماند و دست و دل مردم هنرمند از کار سرد نمی‌شود

مالیه دوات بقدری مشوش است که باید نکل

نموده، ولی در زمان نزک هیچکوئه شروع نماید و نیست، در تشخیص نادان و داما بزرگان گفته اند که نخستین بدون اندیشه و نوصد تنبیه حرکت میکند و طر دومین هبته بیان و سر انجام کار است، فرضاً کوکل بخت و گشته تها حرف زدن نزک را فراگرفت نمی‌جوه چه خواهد شد؟ عالمی درین قوم و در زبانشان نیست تا برای دیگران توجه کنند، برای ماموریت در خلک عثمانی هم چون بلک ایالت همکلم ما که آذربایجان است نزک زبانه و علاوه هبته بقدر صد هزار تن ابرانی در خلک عثمانی اقامه دارند و درین این جمع پیش از ماجراج عالی الدوام مامور کار آزموده زبان دان حاضر و آماده بیدا میشود که ابدآ راضی بزحمت مردم اصفهان یا جای دیگر نیستند و هرگاه هبچیک اینها هم نباشد فرض دولت است که برای همکم مناسبات و مراوده باهم ایگان اگر مامور ندارد در طهران نمی‌کند و وظیفه ملت دور نیست همان طور که برادران فرقه‌سازی طلاق (بادکوبه) اشتباه کرده حکومت عثمانی را در قوت و عظمت مانند دول معظمه فرنگستان می‌پندارند همشهربیان محترم را هم درین خصوص شبه عرض نموده باشد، برای پیروز آمدن از اشتباه خوبست اجیال ذیل را بدقت بخواهند و فضیل را از بالهیان برسند

سخن پولنیک خارجی عثمانی

حرکات سیاسی این دولت کاملاً در تحت نظر انتظامی کوئنرول دول اروپا است بدون اذن و اجازه ایشان باهیچیک از هم‌ایگان و با هیچکدام از امارت های ممتازه نمی‌تواند جنگ و آنکه کند با داعیه طلاق و داری مملکت و پایی تحقیق مدین اهمیت درسایه استبداد و بالنیک حضره جنان غلو و عبوس است که او را باز باید بخودش تشییه کرد، در علم سیاست از حيث رسان و مقام هنرمنک امارت افسار است که سی‌مال قبل از او بجزا شده، ولی در حرکات پانیکی هزار مرتبه مغارستان از عثمانی آزاد و مختار نواست، قدرات (الجمع صالح لام) و مذاکرات معامل سیاسی فرنگستان فقرات فوق را بخوبی نماید هیچند، در مسئله حدود هم اگر چه باطنان میان چهار قرق شرکت بود ولی ظاهراً نمی‌توس مسئولیت هیچ جا و پیش هیچ سبب نتواست

آسانی راه ، نتیجه مجلس ، فقره تبدیل حکومت ،
قابلة انجمن ها ، علامت بیداوی مات ، معنی وزارت
تجارت ، خاصیت بالک ملی ، حاصل همه این داد و قال
ها که از دو سال پیش مردم وا بنشویش انداخته و
مشغول نموده وقتی بروز خواهد کرد که ما با یکی از
بندر های مهم و معتبر خودمان راه داشته باشیم
کایان پرنس ملکم خان داستان حسین گرد نیست.
تحصیل پیجاه سال هر خود با نتیجه بجهزار جلد کتاب
و نجربه چهار صد ساله فرنگستان را با کمال استادی
بزبان بسیار چرب و شیرین نوشته که هر کس هر قدو
هم عالی باشد باز میتواند بفهمد و مستفید شود و
قطعانی امر ورز در زبان فارسی بدین سبک و سیاق و
هدین مغز و معنی کمی سخن نگفته ، آنها بیکار انصاف
دارند ، آنها بیکار دندان روی حرف حق نمیگذارند ،
میدانند که این زندگی نازه ما ، این جنبش و جوشش
ما از کلات و نحریرات آن ذات خیجه است ، خداش
حزا دعد و مرادش را در کنار نم نمایی از ایران
و ایرانی در روزگار هست ذهن اصافش مرهون
حقوق اوست و هرگز خدمتش را فراموش نخواهد
نمود ، همچویان معظم دون استثناء باید آن خناز
حکومت و دفاتر معرفت را هبشه ، مطالعه کنند و بجای
گلاستان و حافظت تمام کوکان خود نمایند ، و باید مبانی
هم هنوز مساعی هاتم آقا دیبع زاده شد که با وجود
آنها موانع و مشکلات عرض خدمت بنوع خرج
گراف کرد و دواره آن مصالات را طبع و منتشر
ساخت و در خدمت حضرت مؤلف قدر دانی خلاق
ایران راقدر وسیع ثابت نمود و کاری کرد که با
هزار جلد کتاب نیز هم نبود ، جای آنست جوانان
و تاجر زادگان از حبیت این جوان سر مشق گیرند
و همت نموده برای انجمن تجارت یکدستگاه مطبوعه و
روزنامه مخصوصی تأسیس و انشا کنند تا همه روزه
فرباد زند و در کابینه شبکات و مواد تجارتی مقاله ها
بنویسد ، خواهای سرده شده را بحرارت مخنگرم
کنند ، بواهای پنهان شده دوامگیری ایمی خارجه را به
بانگهای داخله بگردانند ، اینجان و اشراف را تاجر و
دولت را دولت تجارتی کند

یکی از اعضای انجمن بخار طهران خلبان شکایت
میکند ، میگوید انجمن ما بیکفایت ترین انجمن هایی می
باشد این شهر است ، در اول امر از هم پیش بودیم بالکه
آنچه شد از زیر سر ما برون آمد ، ولی حالا بدختانه
از هم پیش ، این آغاز تأسیس نا اسر و زیک لایحه مفید درینجا
خواهد شد ، فهم اعتماد این تجارت با خارجه طرف داد
و ستد و هم روزه گردان نظر رئیس و تزلیف مدت
و ایله ، درباره تاطیم و میزان نکه دولت ما اسر و ز هیچ
اعدام و هج اثباتی در وزارت مایه نکرده اند هنوز
هم چشم خرد را در خود اشترهای سرایی و ابروایی
که شاهده هم تجارت از طریقون بعلهان به بزند ،
وزارت تجارت هم گویی عمد افتخاری است و هیچ
عمل نمیکند . یکه قدره مال تجارت که فرضاً صدنومان
صرف بر باره ارد هنوز در بیان آن در خل
بهزاد و راه ارضروم صرف میشود یعنی از کیسه ما
بیرون و در حبیب عنای مبرود . گذشتم از اینکه تجارت ما
راه آهن بیرون نکند و از زرایت و محصولات داخله
تلافی منسوجات و صنایع خارجه را بکنند ، راه شوسته
(اهواز) تا طهران و کار کردن جند دستکار
(آتمویل) که مایوئی مصرف ندارد ، یکسال نهان
منتهی بالک مل حواس بجاس را غصب کرد و هر چه
امیز در همکاری برای همکن و متصرور بود گرفت
وبندر سر سوزنی ملغعتش مشهود کمی اشد (مشهود
است میگویند سنگ بزرگ علامت نزدن است) جراحت
خوبی آنکه دثرة معلومات تجارت ما محدود است مع دالک
عقل طبیعی خود را از کسب علم و تفاید از تجربیات
خارجی متنفس نمیدند ، بای بند خانه را استوار نکرده
مقش و نگار ایوان میپردازند ، یکفر سنگ راه تجارتی
در کل ایران ندارند بمعده هرچه نهان تو امیز (تلنون)
واگرفته دنیا او و چراغ (الکتریک) میدوند تایبست
سال دیگر هم اگر چراغ برق نداشته باشیم ، با همین
چراغهای نقی میتوایم گذران کنیم ، اما اگر با آن
مصطفار و لوازم که دولت و ملت مشروطه ازین
بعد تھاضا میکند بخواهیم باز در حل و نقل امته
منتظر اس ب و ایز بیهودم محو و نابود خواهیم شد ،

که در کنیج مدارس نهفی از روزرا نام درس و سبق کتاب بسر و مغز هم میگویند و قسمت دیگر آرا از جی موهای ذهنی شیش سوا میگذند دارای یک شعور مسئولیتی بوده است که دانسته و فهمیده گرد ایکار و خیم بگردند و با تضاد یک تبعیجه دست اندر کار اینقد عات بشوند، چه اگر شعور و حس صدمی داشته باشند ذهنی سعادت بود و از تأثیر تسویلات شبستانی بعین از مرآت خاله متنب نمیشدند و خود را در مقام یک آلت قاطعه بخوبی بدهند چند هر هم نوع خود که دارای هیچ مزیتی نیستند نمیباشدند و در مقابل یک طلاق، پلو ناین مایه مصمم فرم آوردن اسباب نکبت ورسونی مملکت خود نمیباشد

آخر جنابهالی و همه کس میباشد، در هالک آباد دنیا که علاج جمع شده سیاست و روحانیت را از هم جدا کرده اند هر خیر و شری که در امور ملک و قلم شود از آنجاییک یک سد اعتمادی در مقابل هر یک از این دو کشیده شده است و اموو میباشی در تحت کنالت ارباب حل و عتد مملکت گذارده آمده فرقه روحانیه و یا عبارانی سامانه روحانیت را از کیفیت وقوع آن خیر و شر مسئول نمیشود، و هر من عظیمی که در ساخته هاکت ظاهر نمیشود هرچوچه غباری بدآمن عظمت و تبریزی روحانیت نخواهد شست، ولی بدختنه در میان دول و ملل شرق زمین و بالحصه درین دول اسلامیه از آنجاییک شرع و عرف هواره به آمیخته شده و تحدید حدود وابن دو علم عابجه را ایم قائل داشته اند و سلطنت جهانیه با دولت روحانیه قربن و توام حرکت کرده اند رفته رفته بواسطه بعض نازک کاربهاییک هر عاقله ناریخ نشان از روز آن واقع است این دو قوه جسمی، غالب و مغلوب هم واقع شده اند، و باکه باک صراحت میری دیده نمیشود که اولی زبون و دست فرسود دویهي واقع شده است، باز اگر چنانچه اسلامیت را با همان صفا و تراوت اویه که داشت بحال خود باقی میگذاشتند از برای اداره

دانشگ می شوند و حق دارند، اگرنه هم از بس سیاست این مأمور با غیرت را نوشته و خوانده خسته شده، اما جذنده که داد و فریاد نکند، شما بفرمائید هرگز بدنه شده است کسی نوی آتش گیر بکند یا برادر خود را گرفتار بیند النجا نمکند اند مداد نماید شنیدم جناب وزیر امور خارجه از هم سفر ا و کار برداز خانها را پورت خواسته اند و مخصوصاً از کار برداز هایی که خاله عهانی وضع تجارت نیمه و حرکات همسایه را اتفاق آوردند، بند هم بدم بعضی سواد ندارد، شاهزاده نزهه را با تبعیج نگاه میدارند که (سرداری) (۱) بگردند، فوسول اگری اسلام بول هم نش سال است هفتنه بکمرنیه هرچه میشود، لهذا احوال من چند سطر را طریق راپورت هرض کردم اگر قابل قرائت دیده و اجازت دادند حزینیت را این ازین بس معروض میدارد آ معلوم شود که درین منحصات چه محشری برپا است

﴿ یکی از اعضای اداره گریک تبریزی نویسده که امروز چیزیک در شهر ما موضوع بحث و نقل بجالی عالم نمایند امکان دو خبر هفداد و شیوع دو نیت ممکن است که در کمال گرمی اندزه نه فارما معطوف بخود ساخته و عهلهای مملکت را در آن واحد بگیره و طلنه در آورده است، این خبر اولی را که میشنود بی احتیاط فریاد « بالیتی مت قبل هذالیوم » میزد و از شوخ چشمی و سخت حانی دو ناف کهنه بدهست دجاجه هست شدیدی شده از حیات مسلتبه این وطن و پوان شده بکلی مایوس میشود، که آخر هی این کوشید بدینخت کره زمین وابن بکمیت ساکنین فلک زده آن مگر چه گناه کرده و چه عقوقی سبت بحقوق الهیه و طبیعیه را سرتکب شده اند که باین درجه دستخوش فشار طاقت فرسای اشبات و پرسند و شنايع اعمال ظالمین خونخوار شده از بحیط رحمت بدراعنت مهجور و اقع شدند

من بخودی خود این منق از مردمان فرومایه وا

(۱) (سرداری) بولی است که شتردار باید به رار یک جمیع بکار برداز و یک جارک ایرا به محل و نقل کنندگان ویم بلا به کار و اداره ای باشدند، اینست که کرا به قطاری سی و دونو طان شده بیچاره ناجر بینو اماجر بیلم ناجر که همه این بلایا طاعون ها و بایها را متحمل میشود و برای سه و نهاد نجارت خود راه درست نمیگذند و منتظر است که دماغش را هم از پلی پاک کند

ولی صد حرف که در این شهر در میان چهارصد هزار نفر هم شهر بای من یکنفر پیدا نشد که از روی تعقل در این موضوع ممکن مالی بقدر ده دقیقه صرف فکر و ذهن نماید، و هیچ نباشد در الجمیع مقدس مل و با در اوراق مطبوعات جند کله حرف بزند و با جند سطّری جیز نویسد

و سنت منطقیّة طبیعتی و ملوّع و طف مدنیّة حضرت ولا معلوم و مسلم، ولی در اینباب دو مسئله عده با نام وضوح و روشنی در کار است که بک نایه فکر از روای حل آنها کافی است. یکی اینکه *Université* یا دارالفنون واقع محتاج الیه بشود که اقلاً دو هزار باب مدرسه ابتدائی و شدی و اعدادیه در این شهر باز بشود، که شاگردان سوالی و زنگ سراتب شخصیّه آنها را که روی هم رفته اقلاً ده سال است طی کنند، و آوقت بخواهد بطلب نفس و تشویق قدو شناسیّه اولیاء امور داخل در *Université* بشود و قدم بر صفة صفات علوم عالیه بگذارند . . . .

مسئله دویم اینکه هیئت علمیه و اداره این مکتب ماوراییه آنست که بعضی نصور بگذند، معلمین علم دو فنون و اشخاص بحرب کارآگاه باید بر سر اینکار گذارده آید، که امروز بحکم قطع و بقین در همکنون کنتر پیدا بشود، چنانچه مدرسه دارالفنون طهران و اسلامبول اکثری از مستخدمین علمیّه آن اروپائی هستند، و معلم اروپائی را بعقیده ناقص شده با آن مواجههای گراف باران آوردند برای تعلیم و تدریس شاگردان که زبان معلم را به موجوّجه نهیدانند بخط صریح است، معلم ایرانی را در زبان ملی بشاغردادن تلقین نماید که هم موجب سهولت فهم و هم مورث امکنّشاف و رونق عالی زبان بوده باشد، یعنی بعبارة دیگر ما بخواهیم کلامهای عالی در همکنون ما زبان عذب‌الیان فارسی شکسته شود و هوطنان مالک ایهان مخصوص وقتیکه بخواهند کلات جبر و مقابله و حکمت طبیعیه با او شنیدس را ذکر کنند الهجه شکسته و مستعار (فرنگ آلمان فرنگ و ارشمید نگویند، و برای آنکه ما بنوایم و حل های تدریس را در مکاتب عالیه خاص معلمین ایران نمایم بعد از تشکیل مکاتب مادیه تأسیس یکبابه

- ۱ - دارای چهل عضو و مأمور
تدوین افادات و مشغول ضبط املاییه زبان است

- ۲ - دارای اعضا اینسانیت اینکه *Université* دارای
چهل عضو و شغل آنها عبارتست از تأثیق حوادث
زمان و حل روز آثار هنریه تاریخی

- ۳ - آن نسبت و شش عضو و کارشناس عبارت است از مدقیق
و مطالعه فون شق از قبیل هند، و کایل و
هیئت و مجوه و جغرافی و کنی ران و فیزیک و شیمی
و معادن شذامی و نیمات و وزارت و تشریح و طب
و جراحی و کافه علوم ریاضی

- ۴ - دارای چهل عضو و اعضای این اکادمی موظف به تبع
فسسه و اخلاق و اند و وسیع قوانین و علم روت و تاریخ
میباشند

- ۵ - دارای چهل عضو و اعضا این اکادمی موظف به تبع
صنایع تقدیمه نقاشی . مهاری . حکاک . (گراور)
موسیقی و هیکلزاشی هستند

اینکه بعد از آنکه مختصری در بیان مکاتب و
مؤسسات علمیّه مذکوره بعرض رسید بوج قابون آزادی
فکر که در تمام دیوارهای دنیا هم طبیعی است اگر کسی
بخواهد بفهمد که آیا مقصود حضرت والا از تأسیس
این دارالعلم که مبشر سعادت و سلامت مملکت ماست
آندام بک ازین جند دستگاه علمی است که هر خوش شد،
این جه جوان که مفرون بصحت باشد بخواهد شنید؟
البته آنچه بمنظار آید و در ظاهر هم اقرب بذهن بوده
اشد مقصود از انشاء این دارالفنون همان *Université*
خواهد بود، جه از مدلول فرمایشات حضرت والا که
فرموده اند (میل دارم دارالفنون منظمی که سوانح
طیب، مهار، مهندس، صاحب منصب و آودکا تربت
کند تشکیل شود . . . . جز این دارالفنون جز
دیگر مستقاد نیست، بجهت اینکه هر یک از این طبقات
علمی را در شبکات مخصوصه جداگانه باد تحصیل
کنند، و جاییکه متضمن این شبکات مخصوصه باشد
جز *Université* جز دیگر خواهد بود